

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 30.1.2008
KOM(2008) 40 slutlig

2008/0028 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om livsmedelsinformation till konsumenterna

(framlagt av kommissionen)

{SEK(2008) 92}
{SEK(2008) 93}
{SEK(2008) 94}
{SEK(2008) 95}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

- **Motiv och syfte**

I utkastet till förslag konsolideras och uppdateras två områden inom lagstiftningen om märkning: allmän livsmedelsmärkning och näringsvärdesdeklaration, som omfattas av direktiven 2000/13/EG respektive 90/496/EEG. Direktiv 2000/13/EG har ändrats flera gånger och utvecklingen såväl på livsmedelsmarknaden som i fråga om konsumenternas förväntningar gör det nödvändigt att lagstiftningen uppdateras och moderniseras.

I direktiv 90/496/EEG föreskrivs att kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av direktivet. De interinstitutionella förfarandena har ändrats och kommissionen ska i vissa fall överlämna en konsekvensanalys tillsammans med förslag om ny lagstiftning. Översynen av lagstiftningen om näringsvärdesdeklaration åtföljs av en konsekvensanalys i vilken det ges en översikt över genomförandet av direktiv 90/496/EEG. Därför har en separat rapport om genomförandet av direktivet inte utarbetats.

- **Allmän bakgrund**

Allmän märkning – Den huvudsakliga politiska vilja som gav upphov till den första ”horisontella” rättsakten om livsmedelsmärkning (direktiv 79/112/EEG) var att fastställa regler för livsmedelsmärkning i syfte att möjliggöra fri rörlighet för livsmedel i gemenskapen. Med tiden blev även skyddet av konsumenternas rättigheter ett särskilt mål för Europeiska gemenskapen.

Generaldirektoratet för hälsa och konsumentskydd inledde 2003, i nära samarbete med berörda parter, en utvärdering av lagstiftningen om livsmedelsmärkning för att se över dess effektivitet och rättsliga grund och för att identifiera dagens konsumenters behov av och förväntningar på livsmedelsinformation, med hänsyn till tekniska och logistiska begränsningar. I slutsatserna, som offentliggjordes 2004, preciserades inriktningen för ett framtida förslag.

Näringsvärdesdeklaration – I den nyligen offentliggjorda *Vitbok om en EU-strategi för hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma* underströks konsumenternas behov av tydlig, konsekvent och evidensbaserad information. Näringsvärdesdeklarationer är ett etablerat sätt att sprida information till konsumenterna för att stödja hälsomedvetna val av livsmedel. Det råder bred enighet om att näringsvärdesdeklarationerna kan bli ett effektivare verktyg för att främja konsumenternas förmåga att välja en balanserad kost.

Berörda parter har tagit initiativ för att uppmuntra till att näringsvärdesinformation visas på framsidan av förpackningar. Det finns skillnader mellan de märkningssystem som används, vilket kan skapa handelshinder.

- **Gällande bestämmelser**

Förslaget innebär att följande rättsakter slås samman och ändras:

- Direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel.

I detta direktiv fastställs gemensamma märkningskrav som gäller alla livsmedel som är avsedda för konsumenter och livsmedel som är avsedda för storkök. I direktivet fastställs vilken information som måste ingå i märkningen.

Förslaget innebär att vissa allmänna principer om livsmedelsinformation införs och att det utvecklas en styrmekanism för att ta hänsyn till nya metoder som skulle ge konsumenterna möjlighet att göra välgrundade val av livsmedel. Kraven på obligatorisk information förblir i stort sett desamma, och kommissionen har möjlighet att föreslå nya krav i specifika frågor.

- Rådets direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel.

Genom förslaget införs obligatorisk näringsvärdesdeklaration för viktiga näringskomponenter i det huvudsakliga synfältet.

Förutom sammanslagningen av direktiven 2000/13/EG och 90/496/EEG, omarbetas följande rättsakter i texten:

- Kommissionens direktiv 87/250/EEG av den 15 april 1987 om märkning som anger alkoholhalten efter volym i alkoholhaltiga drycker som är avsedda för konsumenten
- Kommissionens direktiv 94/54/EG av den 18 november 1994 om att andra uppgifter än de som följer av rådets direktiv 79/112/EEG skall anges på märkningen av vissa livsmedel
- Kommissionens direktiv 1999/10/EG av den 8 mars 1999 om undantag från bestämmelserna i artikel 7 i rådets direktiv 79/112/EEG om märkning av livsmedel
- Kommissionens direktiv 2002/67/EG av den 18 juli 2002 om märkning av livsmedel som innehåller kinin och livsmedel som innehåller koffein
- Kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 av den 31 mars 2004 om märkning av livsmedel och livsmedelsingredienser med tillsats av fytosteroler, fytosterolestrar, fytostanoler och/eller fytostanolestrar
- Kommissionens direktiv 2004/77/EG av den 29 april 2004 om ändring av direktiv 94/54/EG beträffande märkningen av vissa livsmedel som innehåller glycyrrhizinsyra och ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Förslaget ligger i linje med kommissionens initiativ för bättre lagstiftning, Lissabonstrategin och EU:s strategi för hållbar utveckling. Tonvikten ligger på att förenkla godkännandeförfarandet och därigenom minska den administrativa belastningen och förbättra den europeiska livsmedelsindustrins konkurrenskraft, samtidigt som man säkerställer livsmedlens säkerhet, bibehåller en hög nivå på folkhälsoskyddet och beaktar globala aspekter. För närvarande håller man på att mäta de administrativa kostnaderna till följd av de horisontella märkningsbestämmelserna, och resultatet av mätningen skulle kunna ge relevant information.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Det har gjorts breda undersökningar bland alla berörda parter för att ta reda på deras uppfattning om bestämmelserna i och tillämpningen av den befintliga lagstiftningen och behovet av förändring. Deltagarna var myndigheter, icke-statliga organisationer, företrädare för näringslivet och privatpersoner. Vissa samråd var inriktade på medlemsstaterna, näringslivet eller konsumenterna.

Sammanfattning av svaren och hur de har beaktats

Konsumenterna kräver mer och ”bättre” information i märkningen och vill ha tydlig, enkel, omfattande, standardiserad och tillförlitlig information. Näringslivet anser att det finns för många märkningskrav som innebär tillämpning av detaljerade, tekniska bestämmelser. Omfattningen och spridningen på texterna försämrar bestämmelsernas tydlighet och koherens. Kostnaderna för förändringar är något som bekymrar näringslivet. Medlemsstaterna vill balansera konsumenternas och näringslivets behov, med hänsyn till frågor som är specifika för deras land.

Specifika aspekter som framhölls i samrådet om allmän märkning var att

- konsumenterna tycker att det är svårt att läsa och förstå märkningen,
- det finns ett antal livsmedel där information om allergener saknas,
- ursprungsmärkning är ett problematiskt område,
- det finns ett rättsligt tomrum när det gäller förteckning av ingredienser i alkoholhaltiga drycker.

När det gäller näringsvärdesdeklarationer anser man att näringsvärdesinformation är en viktig informationskälla för konsumenten. De berörda parterna är missnöjda med lagstiftningen, men åsikterna om hur den ska förbättras går isär.

- Vissa konsumenter kräver eller föredrar en omfattande översikt över näringsinnehållet, medan andra endast är intresserade av en del av denna information. Konsumenter och icke-statliga organisationer på folkhälsoområdet vill ha obligatoriska, fullständiga näringsvärdesdeklarationer som är lätta att förstå.
- Näringslivet är bekymrat över lagstiftningens föreskrivande natur och inverkan på utformningen av förpackningarna. Man vill ha ett flexiblere tillvägagångssätt på frivillig basis.
- Medlemsstaterna är medvetna om behovet av att minska hindren på den inre marknaden, vilket underlättas genom ett harmoniserat tillvägagångssätt. Trycket ökar emellertid från vissa medlemsstaters sida för att större flexibilitet ska tillåtas på nationell nivå, särskilt där innovativa system för näringsvärdesdeklaration används.

Ett öppet samråd hölls på Internet mellan den 13 mars och den 16 juni 2006. Det kom in 175 svar till kommissionen. Resultaten finns tillgängliga på http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/betterregulation/index_en.htm.

- **Extern experthjälp**

Någon extern experthjälp har inte behövts.

- **Konsekvensanalys**

Vissa grundläggande alternativa tillvägagångssätt övervägdes:

Inga åtgärder – Detta skulle bibehålla den rådande situationen med spridd lagstiftning, vilket skulle ha följande negativa effekter:

- Uppdelade och förvirrande bestämmelser som försvårar effektiv tillämpning.
- Obefogad belastning för livsmedelsföretagen på grund av föråldrade, överflödiga eller otydliga krav.
- Skiftande bruk av märkningen från konsumenternas sida.
- Ineffektivt bruk av märkning som ett kommunikationsinstrument.
- Brist på anpassning av lagstiftningen till marknader i förändring och konsumenternas befogade krav.

Åtgärder övervägdes i form av avreglering, nationell lagstiftning, icke-lagstiftande åtgärder eller uppdatering av gemenskapslagstiftningen.

Avreglering – Detta skulle innebära upphävande av de grundläggande politiska instrumenten med horisontella bestämmelser om livsmedelsmärkning, med direkt inverkan på vertikala märkningsbestämmelser.

Livsmedelstillverkarna skulle fortsätta att tillämpa de nuvarande bestämmelserna under en kort tid, men sedan gradvis ta bort uppgifter som de anser vara en belastning. Icke-harmoniserade bestämmelser skulle försvaga den inre marknaden, leda till dålig information och försämra konsumentskyddet. De befintliga bestämmelserna har visat sig fungera bra i fråga om fri rörlighet för varor och konsumentskydd. Avvecklingen av dem skulle möta motstånd från de flesta medlemsstater och konsumenter, eftersom dessa är vana vid de nuvarande kraven och eventuella förändringar skulle kunna uppfattas som att man ger upp ett värdefullt regelverk. Därför ansågs avreglering inte vara ett genomförbart tillvägagångssätt.

Nationell lagstiftning – Upphävandet av de harmoniserade bestämmelserna skulle leda till att nationella bestämmelser införs, med följande konsekvenser:

- Olika nationella bestämmelser skulle hämma den inre marknaden.
- Konkurrensen skulle snedvridas.
- Den administrativa belastningen för näringslivet skulle öka.
- Innehållet i och tillgången till information skulle skifta, vilket skulle vara förvirrande för konsumenterna.
- EU-medborgarnas skydd skulle variera.

Alternativa, icke-lagstiftande åtgärder (självreglering, samreglering, vägledning) – Konsumentinformationens olika funktioner och de aktuella tendenserna till utveckling av en ”ny lagstiftningskultur” påkallade en bedömning av ett tillvägagångssätt som kunde nå en balans mellan flexibilitet och föreskrifter och mellan nationella åtgärder och EU-åtgärder. Styrning nedifrån och upp på flera nivåer (lokal nivå/nationell nivå/gemenskapsnivå) som grundas på principen om tillämpning av formella, mätbara bästa metoder skulle kunna vara ett genomförbart alternativ.

En övergång från de redan harmoniserade detaljerade bestämmelserna till ett sådant tillvägagångssätt skulle inte ge något mervärde, med tanke på att det i onödan skulle komplicera den nuvarande förståelsen bland de berörda parterna och skulle kunna uppfattas som en avreglering. När det gäller nya politiska frågor har en utförligare och hållbarare modell när det gäller konsumentinformation, grundad på bästa metoder och en ständig dialog med berörda parter, emellertid potential att medföra positiva resultat för såväl näringslivet som konsumenterna.

I konsekvensanalysen bedömdes effekterna av huvudalternativen för översynen av bestämmelserna om allmän märkning och näringsvärdesdeklaration utifrån alternativen inga åtgärder, frivilliga åtgärder och föreskrivande gemenskapskrav.

Kommissionen har i enlighet med arbetsprogrammet genomfört en konsekvensanalys, och rapporten om denna finns på kommissionens webbplats. Kommissionen har utarbetat konsekvensanalysrapporterna om alternativen för översynen av direktiven 2000/13/EG och 90/496/EEG, och de läggs fram med detta förslag som arbetsdokument från kommissionens avdelningar.

Konsekvensanalysen visade att konsekvenserna för tillverkarna kan minskas genom att man inför övergångsperioder så att märkningen kan ändras i samband med företagens normala märkningsuppdateringar.

3. RÄTTLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Antagande av Europaparlamentets och rådets förordning om livsmedelsinformation till konsumenterna. I förslaget moderniseras, förenklas och förtydligas det nuvarande regelverket för livsmedelsmärkning, i synnerhet genom följande åtgärder:

- Omarbetning av de olika horisontella märkningsbestämmelserna. Sammanslagningen av dessa texter (direktiv) till en enda rättsakt (förordning) kommer att maximera synergieffekterna och öka gemenskapsbestämmelsernas tydlighet och konsekvens. Detta är en kraftfull förenklingsmetod som bör ge de ekonomiska aktörerna och tillsynsmyndigheterna ett tydligare och effektivare regelverk.
- Säkerställande av koherens mellan horisontella och vertikala bestämmelser.
- Rationalisering (uppdatering, förtydligande) av de obligatoriska uppgifter som krävs enligt artikel 3.1 i direktiv 2000/13/EG.
- Upprättande av en flexibel *bottom-up*-mekanism (genom nationella system) som skulle ge näringslivet möjlighet till innovativa lösningar och göra det möjligt att anpassa vissa aspekter i märkningsbestämmelserna till olika marknader och konsumentkrav som ständigt förändras.

Vidare införs det klara principer för en tydligare gräns mellan obligatoriska och frivilliga uppgifter. De viktigaste förändringarna när det gäller frågor som rör allmän märkning är de följande:

- Förtydligande av skyldigheterna i fråga om livsmedelsmärkning för olika livsmedelsföretagare i leveranskedjan.
- Förbättring av läsbarheten av de uppgifter som finns i märkningen genom införande av en minsta teckenstorlek för de obligatoriska uppgifterna.
- Införande av ett krav på att uppgifter om allergiframkallande ingredienser ska finnas tillgängliga för livsmedel som inte är färdigförpackade och som säljs genom detaljhandel och storkök.

- Med tanke på de särskilda omständigheterna när det gäller vin, spritdrycker och öl, föreskrivs det i förslaget att kommissionen ska rapportera om tillämpningen av de nuvarande bestämmelserna om ingrediensförteckning och obligatorisk näringsvärdesdeklaration på dessa produkter, och att särskilda åtgärder eventuellt kan antas.
- När det gäller märkning av ett livsmedels ursprungsland eller härkomstort, förblir grundkravet i lagstiftningen detsamma. Denna märkning är därför frivillig, men om underlåtenhet att lämna dessa uppgifter skulle kunna vilseleda konsumenterna, blir märkningen obligatorisk. Obligatoriska eller frivilliga uppgifter om ett livsmedels ursprungsland eller härkomstort som ett marknadsföringsverktyg får inte vilseleda konsumenterna och bör grundas på harmoniserade kriterier. Ursprungslandet bör fastställas i enlighet med bestämmelserna om ursprung som inte medför förmånsbehandling i gemenskapens tullkodex. Med härkomstort avses varje ort som inte är det ursprungsland som fastställts enligt gemenskapens tullkodex. Bestämmelserna om fastställande av härkomstort ska antas enligt kommittéförfarandet. Dessutom införs kriterier för uppgivande av ursprungsland eller härkomstort för produkter som består av flera ingredienser och för annat kött än nötkött. Dessa kriterier skulle även gälla frivilligt uppgivande av ”EG” som ursprung på märkningen.
- I förslaget förtydligas villkoren för att medlemsstaterna ska få anta nationella bestämmelser om ursprungsmärkning.

Bestämmelserna om näringsvärdesdeklaration omarbetas tillsammans med de horisontella bestämmelserna om livsmedelsmärkning. Genom förslaget görs näringsvärdesdeklaration obligatorisk i det huvudsakliga synfältet på ett livsmedels märkning. Förslaget möjliggör utveckling av bästa metoder när det gäller presentationen av näringsvärdesinformation, inklusive alternativa sätt att uttrycka näringsinformationen i förhållande till de totala dagsbehoven av näringsämnen eller med grafiska presentationsformer.

De viktigaste nya aspekterna i förslaget om näringsvärdesdeklaration är de följande:

- Det är obligatoriskt att deklarerar mängderna av energi, fett, mättade fettsyror, kolhydrater, med en särskild uppgift om sockerarter, och salt per 100 g, per 100 ml eller per portion i det huvudsakliga synfältet (förpackningens framsida), medan det är frivilligt att ange näringsämnen från en fastställd lista. När de obligatoriska uppgifterna valdes, togs hänsyn till forskning som visar att konsumenterna kan känna sig överbelastade av alltför mycket information samt vetenskapliga råd om de viktigaste näringsämnena som förknippas med risken för fetma och icke smittsamma sjukdomar, samtidigt som man ville undvika alltför stor belastning på livsmedelsföretagen, särskilt små och medelstora företag.
- När det gäller alkoholhaltiga drycker, medges undantag för vin, spritdrycker och öl, och de kommer att behandlas i en framtida rapport från kommissionen.

- De obligatoriska näringskomponenterna måste även deklarerars i förhållande till rekommenderade intag, medan andra presentationsformat kan utvecklas inom ramen för frivilliga nationella system.

För att åtgärda de problem som orsakas av den uppdelade lagstiftningen, ändras, omarbetas och ersätts genom det nya förslaget befintliga bestämmelser i den nuvarande horisontella lagstiftningen om livsmedelsmärkning, vilket medför att följande rättsakter upphör att gälla:

Direktiven 2000/13/EG, 90/496/EEG, 87/250/EEG, 94/54/EG, 1999/10/EG, 2002/67/EG och 2004/77/EG samt förordning (EG) nr 608/2004.

- **Rättslig grund**

Artikel 95

- **Subsidiaritetsprincipen**

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig i den mån som förslaget inte avser ett område där gemenskapen är ensam behörig.

Medlemsstaterna kan av följande skäl inte själva i tillräcklig utsträckning uppnå förslagets mål:

Livsmedelsmärkningen skyddar konsumenterna och påverkar deras beslut. Åtgärder på EU-nivå anses ge bättre resultat än en rad enskilda åtgärder i medlemsstaterna eftersom

- i) ett harmoniserat tillvägagångssätt kan minska den administrativa belastningen för livsmedelsföretag som verkar antingen i flera länder eller i hela gemenskapen, och
- ii) enhetliga åtgärder säkerställer minimistandarder på gemenskapsnivå, vilket minskar skillnaderna för medborgarna i EU. Olika märkningskrav skulle kunna undergräva de nuvarande möjligheter för livsmedelskedjan som den inre marknaden ger, vilket skulle ha stor inverkan på handeln, med tanke på att handeln inom gemenskapen 2003 utgjorde 75 % av all handel, med en omsättning på runt 120 miljarder euro. En undersökning av livsmedelsindustrin visade att 65 % av alla företag exporterade sina varor till andra medlemsstater, och över 60 % av de svarande i undersökningen förordade harmonisering av allmän livsmedelsmärkning genom lagstiftning på EU-nivå.

Kärnpunkten i gemenskapsåtgärderna är att fastställa de villkor för livsmedelsmärkning inom EU som inte kan fastställas på lämpligt sätt av medlemsstaterna själva om den inre marknaden ska fungera smidigt. I fråga om detaljerna i förordningen, kommer styrmodellen för utarbetande av nationella system att ge en metod för utformning och tillämpning som är flexiblare och ger större möjligheter till aktivt deltagande.

Förslagets mål kan bättre uppnås med gemenskapsåtgärder av följande skäl:

Erfarenheterna visar att medlemsstaterna inte kan skapa en harmoniserad gemensam marknad på ett tillfredsställande sätt och att EU kan vidta bättre och effektivare åtgärder på området konsumentupplysning. I det nya förslaget ges även utrymme för mjukare interventionsmekanismer på nationell nivå och EU-nivå.

Gemenskapens behörighet utnyttjas, samtidigt som full hänsyn tas till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna genom att man erkänner att fullständigt enhetlig märkning i hela EU i vissa hänseenden inte nödvändigtvis är det enda och önskvärda sättet att uppnå de önskade målen. Det skulle tvärtom minska möjligheterna till snabb anpassning av de tillämpliga bestämmelserna till förändrade behov och omständigheter.

Harmonisering föreskrivs för färdigförpackade livsmedel som möjligen kan bli föremål för handel inom gemenskapen. Medlemsstaterna får införa bestämmelser för varor som inte är föremål för handel inom gemenskapen, t.ex. livsmedel som inte är färdigförpackade och livsmedel som tillhandahålls av storkök.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Genom förslaget harmoniseras regelverket för de horisontella bestämmelserna om livsmedelsmärkning och förslaget bidrar därför till konsumentskyddet genom att säkerställa att konsumenterna får lämplig information som gör det möjligt för dem att göra välgrundade, säkra, hälsosamma och hållbara val. De föreslagna åtgärderna är tillräckliga för att uppnå målen att säkerställa att konsumenterna har möjlighet att göra välgrundade val och att trygga att den inre marknaden fungerar smidigt. Samtidigt innebär de inte en överdriven eller omotiverad belastning.

Utan en harmonisering skulle antalet nationella bestämmelser öka, vilket skulle medföra en ökad belastning för näringslivet och brist på tydlighet för konsumenterna. Den ekonomiska belastningen minimeras eftersom de flesta bestämmelserna redan existerar, samtidigt som det ges tillräckligt med tid för att nya krav ska kunna ingå i tillverkarnas ordinarie märkningsändringar.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: förordning, samreglering.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

De befintliga bestämmelserna är i allmänhet föreskrivande och ger medlemsstaterna ringa flexibilitet i fråga om hur de ska tillämpas. Ett direktiv skulle ha medfört ett inkonsekvent tillvägagångssätt i gemenskapen, vilket skulle ha lett till osäkerhet för såväl konsumenterna som näringslivet. En förordning ger ett konsekvent tillvägagångssätt för näringslivet att följa och minskar den administrativa belastningen eftersom näringslivet inte behöver känna till bestämmelserna i de enskilda medlemsstaterna. Riktlinjer, självreglering eller frivilliga åtgärder skulle ha medfört inkonsekvens och att konsumenterna eventuellt får mindre information, vilket inte skulle vara acceptabelt. Det finns emellertid aspekter i lagstiftningen där ett flexiblere tillvägagångssätt ansågs vara lämpligt, och i fråga om dessa aspekter utarbetas i utkastet till förslag en alternativ styrform grundad på icke-bindande föreskrifter och frivilliga åtaganden.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Inga.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

- **Simulering, pilotfas och övergångsperiod**

Förslaget kommer att omfatta en övergångsperiod.

- **Förenkling**

Förslaget innebär att lagstiftningen förenklas.

Valet av en förordning som rättsakt främjar målet om förenkling, eftersom man säkerställer att alla aktörer måste följa samma bestämmelser vid samma tidpunkt.

Sammanslagningen av direktiv 2000/13/EG med direktiv 90/496/EEG om näringsvärdesdeklaration till en rättsakt förenklar regelverket. I förslaget förenklas dessutom strukturen hos direktiv 2000/13/EG genom att bestämmelser som redan finns i den nuvarande horisontella lagstiftningen om livsmedelsmärkning omarbetas och ersätts. Genom att förslaget behandlar vissa specifika politiska frågor kommer det att ge ett betydande bidrag till förenklad efterlevnad och större tydlighet för berörda parter.

Förslaget ingår i kommissionens löpande program för uppdatering och förenkling av gemenskapens regelverk och i dess arbets- och lagstiftningsprogram enligt referensdokument 2006/SANCO/001.

- **Upphävande av gällande lagstiftning**

Om förslaget antas kommer nuvarande lagstiftning att upphöra att gälla.

- **Omarbetning**

Förslaget innebär en omarbetning.

- **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)**

Den föreslagna rättsakten berör en EES-fråga och bör därför omfatta Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

- **Närmare redogörelse för förslaget**

Förordningen ger en grund för säkerställandet av en hög konsumentskyddsnivå när det gäller livsmedel genom att fastställa allmänna principer och krav för lagstiftningen om livsmedelsinformation (kapitlen II och III).

I kapitel IV (obligatoriska uppgifter) förenklas den gällande lagstiftningen samtidigt som de huvudsakliga detaljerna i den obligatoriska märkningen bibehålls. Genom att definitionerna och detaljerade eller särskilda bestämmelser flyttas till bilagor blir texten lättare att följa och ändra.

Bestämmelserna om angivande av uppgifter om ursprung förtydligas.

I kapitel IV avsnitt 3 föreskrivs att näringsvärdesinformation om energivärde samt mängderna av fett, mättade fettsyror, kolhydrater, med en särskild uppgift om sockerarter, och salt ska bli obligatorisk och att dessa uppgifter ska presenteras i märkningens huvudsakliga synfält.

I kapitel VII upprättas en styrmodell för nationella system på livsmedelsinformationsområdet, för att uppmuntra till att det på medlemsstatsnivå skapas en interaktiv och kontinuerlig process för informationsutbyte för att möjliggöra utarbetande av nationella icke-bindande system grundade på bästa metoder. På gemenskapsnivå ska kommissionen främja och organisera informationsutbytet mellan medlemsstaterna och sig själv om verksamhet som rör utarbetandet av de nationella systemen.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om livsmedelsinformation till konsumenterna

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget³, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 153 i fördraget föreskrivs att gemenskapen ska bidra till att en hög konsumentskyddsnivå uppnås genom åtgärder som beslutas enligt artikel 95 i detta.
- (2) Den fria rörligheten för säkra och hälsosamma livsmedel är en väsentlig del av den inre marknaden och bidrar i hög grad till att skydda medborgarnas hälsa och välbefinnande och till att tillvarata deras sociala och ekonomiska intressen.
- (3) För att uppnå en hög hälsoskyddsnivå för konsumenterna och för att garantera deras rätt till information bör man säkerställa att konsumenterna får lämplig information om de livsmedel som de konsumerar. Konsumenternas val kan påverkas av bland annat hälsomässiga, ekonomiska, miljömässiga, sociala och etiska överväganden.
- (4) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁴ fastställs det att det är en allmän princip i livsmedelslagstiftningen att ge konsumenterna möjlighet att fatta välgrundade beslut om de livsmedel de konsumerar och förhindra metoder som kan vilseleda konsumenterna.

¹ EUT C xxx, xx.xx.xxxx, s. xx.

² EUT C xxx, xx.xx.xxxx, s. xx.

³ Europaparlamentets yttrande av den, rådets gemensamma ståndpunkt av den

⁴ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 575/2006 (EUT L 100, 8.4.2006, s. 3).

- (5) Europaparlamentets och rådet direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden⁵ omfattar vissa aspekter av tillhandahållandet av information till konsumenter särskilt för att förhindra vilseledande handlingar och underlåtenhet att lämna information. De allmänna principerna om otillbörliga affärsmetoder bör kompletteras med särskilda bestämmelser om livsmedelsinformation till konsumenterna.
- (6) Gemenskapsbestämmelser om livsmedelsmärkning som gäller alla livsmedel fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel⁶. Större delen av bestämmelserna i det direktivet går tillbaka till 1978 och bör därför uppdateras.
- (7) I rådets direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel⁷ fastställs bestämmelser om innehållet i och presentationen av näringsvärdesinformation på färdigförpackade livsmedel. Att uppge näringsvärdesinformation är frivilligt om inte ett näringsrelaterat påstående angående livsmedlet görs. Större delen av bestämmelserna i det direktivet går tillbaka till 1990 och bör därför uppdateras.
- (8) De allmänna märkningskraven kompletteras genom ett antal bestämmelser som gäller alla livsmedel under vissa omständigheter eller vissa kategorier av livsmedel. Det finns dessutom flera särskilda bestämmelser som gäller vissa livsmedel.
- (9) Även om de ursprungliga målen för och de centrala delarna i den nuvarande lagstiftningen om märkning ännu är giltiga, är det nödvändigt att rationalisera lagstiftningen för att säkerställa förenklad efterlevnad och större tydlighet för berörda parter och att modernisera den för att ta hänsyn till nya utvecklingstendenser på livsmedelsinformationsområdet.
- (10) Det finns ett allmänt intresse för sambandet mellan kost och hälsa samt för valet av en lämplig kost som passar den enskildes behov. I kommissionens *Vitbok om en EU-strategi för hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma*⁸ framhålls att näringsvärdesdeklarationer är ett viktigt verktyg för att informera konsumenterna om livsmedlens sammansättning och hjälpa dem att göra välgrundade val. I EU:s strategi för konsumentpolitiken 2007–2013 understryks att konsumenternas möjlighet att göra informerade val är avgörande för såväl effektiv konkurrens som konsumenternas välbefinnande. Kunskap om grundläggande näringsprinciper och ändamålsenlig näringsvärdesinformation på livsmedel skulle göra det påtagligt enklare för konsumenterna att göra sådana välgrundade val.

⁵ EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁶ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/142/EG (EUT L 368, 23.12.2006, s. 110).

⁷ EGT L 276, 6.10.1990, s. 40. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/120/EG (EUT L 333, 20.12.2003, s. 51).

⁸ KOM(2007) 279.

- (11) För att öka den rättsliga klarheten och säkerställa rationell och konsekvent tillämpning bör direktiven 90/496/EEG och 2000/13/EG upphävas och ersättas med en enda förordning som ger såväl konsumenterna som näringslivet säkerhet och minskar den administrativa belastningen.
- (12) För tydlighetens skull bör andra horisontella rättsakter upphävas och inarbetas i denna förordning, nämligen kommissionens direktiv 87/250/EEG av den 15 april 1987 om märkning som anger alkoholhalten efter volym i alkoholhaltiga drycker som är avsedda för konsumenten⁹, kommissionens direktiv 94/54/EG av den 18 november 1994 om att andra uppgifter än de som följer av rådets direktiv 79/112/EEG skall anges på märkningen av vissa livsmedel¹⁰, kommissionens direktiv 1999/10/EG av den 8 mars 1999 om undantag från bestämmelserna i artikel 7 i rådets direktiv 79/112/EEG om märkning av livsmedel¹¹, kommissionens direktiv 2002/67/EG av den 18 juli 2002 om märkning av livsmedel som innehåller kinin och livsmedel som innehåller koffein¹², kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 av den 31 mars 2004 om märkning av livsmedel och livsmedelsingredienser med tillsats av fytosteroler, fytosterolestrar, fytostanoler och/eller fytostanolestrar¹³ samt kommissionens direktiv 2004/77/EG av den 29 april 2004 om ändring av direktiv 94/54/EG beträffande märkningen av vissa livsmedel som innehåller glycyrrhizinsyra och ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra¹⁴.
- (13) Det är nödvändigt att fastställa gemensamma definitioner, principer, krav och förfaranden för att skapa en tydlig ram och en gemensam grund för gemenskapsåtgärder och nationella åtgärder i fråga om livsmedelsinformation.
- (14) För att följa en omfattande och utvecklingsinriktad modell för den information som konsumenterna ges om de livsmedel som de konsumerar, bör det finnas en bred definition av lagstiftning om livsmedelsinformation som omfattar både allmänna och särskilda bestämmelser samt en bred definition av livsmedelsinformation som även omfattar information som ges på andra sätt än på etiketten.
- (15) Gemenskapsbestämmelserna bör endast tillämpas på företagsverksamhet, som förutsätter en viss kontinuitet i verksamheten och ett visst mått av organisation. Verksamhet som tillfällig hantering, servering och försäljning av livsmedel av privatpersoner i samband med t.ex. välörenhet eller lokala marknader och sammankomster omfattas inte av denna förordning.
- (16) Lagstiftningen om livsmedelsinformation bör vara tillräckligt flexibel för att kunna anpassas till nya informationskrav från konsumenterna och säkerställa en balans mellan skyddet av den inre marknaden och hänsyn till konsumenternas olika uppfattning i medlemsstaterna.

⁹ EGT L 113, 30.4.1987, s. 57.

¹⁰ EGT L 300, 23.11.1994, s. 14. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/77/EG (EUT L 162, 30.4.2004, s. 76).

¹¹ EGT L 69, 16.3.1999, s. 22.

¹² EGT L 191, 19.7.2002, s. 20.

¹³ EUT L 97, 1.4.2004, s. 44.

¹⁴ EUT L 162, 30.4.2004, s. 76.

- (17) Det huvudsakliga syftet med kravet på obligatorisk livsmedelsinformation bör vara att ge konsumenterna möjlighet att identifiera ett livsmedel och använda det på lämpligt sätt samt att göra val som passar deras individuella kostbehov.
- (18) För att lagstiftningen om livsmedelsinformation ska kunna anpassas till ändrade konsumentbehov bör man vid överväganden om behovet av obligatorisk livsmedelsinformation även ta hänsyn till att flertalet konsumenter vill att vissa uppgifter lämnas.
- (19) Nya obligatoriska krav på livsmedelsinformation bör emellertid endast införas om och när så är nödvändigt, i enlighet med principerna om subsidiaritet, proportionalitet och hållbarhet.
- (20) Bestämmelserna om livsmedelsinformation bör förbjuda användning av information som skulle kunna vilseleda konsumenterna eller som tillskriver livsmedel medicinska egenskaper. Detta förbud bör för att vara verksamt även gälla reklam för och presentation av livsmedel.
- (21) För att förhindra en fragmentering av bestämmelserna om livsmedelsföretagarnas skyldigheter när det gäller livsmedelsinformation bör deras skyldigheter på detta område förtydligas.
- (22) En förteckning bör upprättas över alla obligatoriska uppgifter som i princip bör tillhandahållas för alla livsmedel som är avsedda för slutkonsumenter och storkök. I denna förteckning bör de uppgifter behållas som redan krävs enligt befintlig lagstiftning, med tanke på att de allmänt anses vara ett värdefullt regelverk för konsumentinformation.
- (23) För att man ska kunna ta hänsyn till förändringar och nya rön på livsmedelsinformationsområdet, bör kommissionen få befogenhet att ändra förteckningen över obligatoriska uppgifter genom att lägga till eller ta bort uppgifter, och det bör tillåtas att vissa uppgifter tillhandahålls på alternativa sätt. Samråd med berörda parter bör underlätta snabba och målinriktade ändringar av krav på livsmedelsinformation.
- (24) Vissa ingredienser och andra ämnen orsakar, när de används vid tillverkningen av livsmedel och fortfarande finns kvar, allergi eller intolerans hos konsumenter, och vissa av dessa allergier och intoleranser utgör en hälsorisk för de drabbade. Det är viktigt att uppgifter om förekomsten av livsmedelstillsatser, processhjälpmedel och andra ämnen med allergiframkallande effekt ges, så att konsumenter som lider av allergi eller intolerans mot ett livsmedel kan göra välgrundade och säkra val.
- (25) Livsmedelsetiketter bör vara tydliga och förståeliga för att hjälpa konsumenter som vill göra mer välgrundade livsmedels- och kostval. Studier visar att läsbarheten är en viktig faktor för i hur hög grad informationen i märkningen påverkar konsumenterna och att liten teckenstorlek är en av de största orsakerna till att konsumenter är missnöjda med livsmedelsetiketter.

- (26) För att säkerställa att livsmedelsinformation ges, är det nödvändigt att ta hänsyn till samtliga sätt att tillhandahålla konsumenter livsmedel, även distansförsäljning av livsmedel. Även om det är klart att livsmedel som säljs på distans ska uppfylla samma informationskrav som livsmedel som säljs i affärer, är det nödvändigt att förtydliga att den relevanta obligatoriska livsmedelsinformationen i dessa fall även ska finnas tillgänglig innan köpet avslutas.
- (27) För att konsumenterna ska få den livsmedelsinformation som de behöver för att kunna göra välgrundade val, bör det även för alkoholhaltiga blanddrycker ges information om deras ingredienser.
- (28) Det är även viktigt att konsumenterna ges information om andra alkoholhaltiga drycker. Det finns redan särskilda gemenskapsbestämmelser för märkning av vin. I rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin¹⁵ finns en uttömmande uppsättning tekniska normer som täcker alla oenologiska metoder, framställningsmetoder och sätt att presentera och märka viner, vilket säkerställer att alla steg i kedjan omfattas och att konsumenterna är skyddade och får ordentlig information. I synnerhet beskrivs i denna rättsakt på ett precist och uttömmande sätt de ämnen som kan komma att användas i produktionsprocessen, tillsammans med villkoren för användningen av dem, genom en positivlista över oenologiska metoder och behandlingar; metoder som inte ingår i denna lista är förbjudna. Det är därför lämpligt att vin tills vidare undantas från kravet på ingrediensförteckning och näringsvärdesdeklaration. För öl och spritdrycker enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [...] av den [...] om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89¹⁶ ska samma slags undantag gälla för att säkerställa ett konsekvent tillvägagångssätt och överensstämmelse med villkoren för vin. Kommissionen kommer emellertid att lägga fram en rapport fem år efter den här förordningens ikraftträdande och kan då, vid behov, föreslå särskilda krav inom ramen för den här förordningen.
- (29) Uppgift om ett livsmedels ursprungsland eller härkomstort bör lämnas om avsaknad av denna uppgift kan vilseleda konsumenterna i fråga om livsmedlets rätta ursprungsland eller härkomstort. I övriga fall överläts det till livsmedelsföretagarna att avgöra om uppgift om ursprungsland eller härkomstort ska lämnas. Uppgift om ursprungsland eller härkomstort ska alltid lämnas på ett sätt som inte vilseleder konsumenterna och ska baseras på tydligt definierade kriterier som säkerställer lika villkor för näringslivet och förbättrar konsumenternas förståelse av informationen om ett livsmedels ursprungsland eller härkomstort. Dessa kriterier bör inte gälla uppgifter relaterade till livsmedelsföretagarens namn eller adress.
- (30) I vissa fall kan livsmedelsföretagare vilja ange att ett livsmedels ursprung är Europeiska gemenskapen för att fästa konsumenternas uppmärksamhet på varans kvaliteter och EU:s produktionsnormer. Även dessa uppgifter bör uppfylla de harmoniserade kriterierna.

¹⁵ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

¹⁶ EUT L [...], [...], s. [...].

- (31) Europeiska gemenskapens bestämmelser om ursprung som inte medför förmånsbehandling fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen¹⁷ och dess tillämpningsföreskrifter i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen¹⁸. Ett livsmedels ursprungsland kommer att fastställas enligt dessa bestämmelser, som handlare och myndigheter känner till väl och som därför bör underlätta tillämpningen.
- (32) Näringsvärdesdeklarationen på ett livsmedel innehåller uppgifter om innehållet av energi och vissa näringsämnen i livsmedel. Obligatorisk näringsvärdesinformation bör underlätta utbildning av allmänheten i näringsfrågor och främja välgrundade livsmedelsval.
- (33) I kommissionens *Vitbok om en EU-strategi för hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma* framhålls vissa näringsämnen som är viktiga för folkhälsan. Det är därför lämpligt att kraven på obligatorisk näringsvärdesinformation tar hänsyn till dessa ämnen.
- (34) Konsumenterna är i allmänhet inte medvetna om alkoholhaltiga dryckers bidrag till deras totala näringsintag. Det är därför lämpligt att se till att det ges information om näringsinnehållet i särskilt alkoholhaltiga blanddrycker.
- (35) För att säkerställa att gemenskapslagstiftningen är konsekvent och koherent bör frivilliga näringspåståenden och hälsopåståenden på livsmedelsetiketter göras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel¹⁹.
- (36) För att undvika onödig belastning på näringslivet bör vissa kategorier av livsmedel som är obearbetade, eller för vilka näringsvärdesinformation inte är en avgörande faktor vid konsumenternas val, undantas från kravet på obligatorisk näringsvärdesdeklaration, såvida inte det i annan gemenskapslagstiftning föreskrivs att sådan information måste uppges.
- (37) Informationen bör vara enkel och lätt att förstå för att uppskattas av genomsnittskonsumenten och för att tjäna det informationssyfte för vilket den införs, samt med tanke på de nuvarande kunskaperna om näringsfrågor. Forskning har visat att konsumenterna tycker att informationen i det huvudsakliga synfältet eller på framsidan av förpackningen är till nytta när de väljer vad de ska köpa. För att säkerställa att konsumenterna enkelt kan se den viktigaste näringsvärdesinformationen när de köper livsmedel bör denna information därför finnas i etikettens huvudsakliga synfält.

¹⁷ EGT L 302, 19.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

¹⁸ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 883/2005 (EUT L 148, 11.6.2005, s. 5).

¹⁹ EUT L 404, 30.12.2006, s. 9. Förordningen ändrad genom

- (38) Nya sätt att uttrycka näringsvärdesdeklarationen, på andra sätt än per 100 g/100 ml/portion, som används av vissa medlemsstater och organ i livsmedelsbranschen tyder på att konsumenterna ställer sig positiva till sådana system eftersom de kan hjälpa dem att snabbt göra välgrundade val. Det finns emellertid inga uppgifter från hela gemenskapen om hur genomsnittskonsumenten förstår och använder de alternativa sätten att uttrycka informationen. Det är därför lämpligt att tillåta att olika system utformas och låta forskningen om konsumenternas förståelse i olika medlemsstater fortsätta, så att harmoniserade system kan införas, om så är lämpligt.
- (39) Deklarationen i det huvudsakliga synfältet av mängden av näringskomponenter och jämförelseindikatorer i en lätt igenkännlig form möjliggör en bedömning av ett livsmedels näringsegenskaper och bör i sin helhet betraktas som en del av näringsvärdesdeklarationen och inte behandlas som en grupp enskilda påståenden.
- (40) Erfarenheterna visar att frivillig livsmedelsinformation ofta utformas på ett sätt som försämrar den obligatoriska livsmedelsinformationens tydlighet. Det bör därför fastställas kriterier som hjälper livsmedelsföretagare och tillsynsmyndigheter att nå en balans mellan obligatorisk och frivillig livsmedelsinformation.
- (41) Medlemsstaterna bör få behålla rätten att, beroende på lokala förhållanden och praktiska omständigheter, fastställa bestämmelser om information om livsmedel som inte är färdigförpackade. Även om konsumenternas krav på annan information i dessa fall är begränsade, anses uppgifter om potentiella allergener vara mycket viktiga. Det finns uppgifter som tyder på att de flesta fallen av livsmedelsallergi kan spåras till livsmedel som inte är färdigförpackade. Konsumenterna bör därför alltid få tillgång till denna information.
- (42) Medlemsstaterna bör inte få anta andra bestämmelser än dem som fastställs i denna förordning på det område som harmoniseras i förordningen, om det inte särskilt anges i den.
- (43) Bestämmelserna om livsmedelsinformation bör kunna anpassas till sociala, ekonomiska och tekniska förhållanden som förändras snabbt.
- (44) När det gäller vissa aspekter av livsmedelsinformation som ger upphov till nya innovativa och moderna affärsmetoder är det nödvändigt att tillåta försök och konsumentforskning i tillräcklig omfattning och att ge grundliga kunskaper om de bästa systemen. Gemenskapens lagstiftning om livsmedelsinformation bör i dessa fall därför begränsas till de obligatoriska, väsentliga krav som bestämmer nivån på konsumentskyddet och konsumentinformationen och lämna utrymme för flexibilitet i fråga om hur kraven uppfylls, på ett sätt som är förenligt med bestämmelserna om den inre marknaden.
- (45) För att säkerställa att mer detaljerade krav på livsmedelsinformation utformas och fastställs på ett dialektiskt sätt och utgår från bästa metoder, bör det finnas flexibla mekanismer på gemenskapsnivå och nationell nivå som grundas på öppna och tydliga offentliga samråd och kontinuerlig samverkan mellan många olika representativa berörda parter. Dessa mekanismer kan leda till att nationella icke-bindande system utarbetas på grundval av grundlig konsumentforskning och brett samråd med berörda parter. Det bör finnas mekanismer som ger konsumenterna möjlighet att identifiera

livsmedel som märkts i enlighet med det nationella systemet, t.ex. ett identifieringsnummer eller en symbol.

- (46) För att säkerställa att resultaten i medlemsstaterna är likvärdiga är det nödvändigt att främja ständigt utbyte av bästa metoder och erfarenheter mellan medlemsstaterna och med kommissionen och uppmuntra berörda parter att delta i dessa utbyten.
- (47) Medlemsstaterna bör utföra offentliga kontroller för att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning följs i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004.
- (48) Hänvisningarna till direktiv 90/496/EEG i förordning (EG) nr 1924/2006 och i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 av den 20 december 2006 om tillsättning av vitaminer och mineralämnen samt vissa andra ämnen i livsmedel²⁰ bör uppdateras så att hänsyn tas till den här förordningen. Förordningarna (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (49) För att göra det möjligt för berörda parter, särskilt små och medelstora företag, att förse sina varor med näringsvärdesinformation, bör tillämpningen av bestämmelserna om obligatorisk näringsvärdesinformation ske gradvis genom utökade övergångsperioder, med en ytterligare övergångsperiod för mikroföretag.
- (50) Eftersom målen för de föreslagna åtgärderna inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (51) För att förenkla och påskynda förfarandet bör kommissionen få befogenhet att besluta om tillämpningsåtgärder av teknisk natur.
- (52) De åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter²¹.
- (53) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att ändra och uppdatera bilagorna till denna förordning. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning och komplettera den genom tillägg av nya icke-väsentliga delar, bör de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (54) Av brådskande skäl är det nödvändigt att det skyndsamma förfarandet i artikel 5a.6 i beslut 1999/468/EG tillämpas när det gäller antagande av ändringar av bilagorna II och III till denna förordning.

²⁰ EUT L 404, 30.12.2006, s. 26.

²¹ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Denna förordning ger en grund för säkerställandet av en hög konsumentskyddsnivå när det gäller livsmedelsinformation och tar hänsyn till att konsumenterna har olika uppfattning och behov av information samtidigt som den säkerställer att den inre marknaden fungerar smidigt.
2. I denna förordning fastställs allmänna principer, krav och ansvarsområden i fråga om livsmedelsinformation, i synnerhet livsmedelsmärkning. I förordningen fastställs metoder som ska trygga konsumenternas rätt till information och förfaranden för tillhandahållande av livsmedelsinformation, med hänsyn till behovet av tillräcklig flexibilitet för att man ska kunna reagera på framtida utvecklingar och nya informationskrav.
3. Denna förordning gäller alla steg i livsmedelskedjan där livsmedelsföretagens verksamhet rör tillhandahållandet av livsmedelsinformation till konsumenterna.

Den ska gälla alla livsmedel som är avsedda för slutkonsumenter, inklusive livsmedel som tillhandahålls av storkök och livsmedel som är avsedda för storkök.
4. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av märkningskrav som föreskrivs i särskild gemenskapslagstiftning om vissa livsmedel.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning ska följande definitioner gälla:
 - a) Definitionerna av *livsmedel*, *livsmedelslagstiftning*, *livsmedelsföretag*, *livsmedelsföretagare*, *detaljhandel*, *utsläppande på marknaden* och *slutkonsument* i artiklarna 2, 3.1, 3.2, 3.3, 3.7, 3.8 och 3.18 i förordning (EG) nr 178/2002.
 - b) Definitionerna av *bearbetning*, *obearbetade produkter* och *bearbetade produkter* i artikel 2.1 m, n och o i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien²².

²² EUT L 139, 30.4.2004, s. 1.

- c) Definitionerna av *livsmedelstillsatser* och *processhjälpmedel* i artikel 1.2 och fotnot 1 i rådets direktiv 89/107/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om livsmedelstillsatser som är godkända för användning i livsmedel²³.
- d) Definitionen av *arom* i artikel 1.2 a i rådets direktiv 88/388/EEG av den 22 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aromer för användning i livsmedel och om ursprungsmaterial vid framställning av sådana aromer²⁴.
- e) Definitionerna av *kött* och *maskinurbenat kött* i punkt 1.1 och 1.14 i bilaga I till förordning (EG) nr 853/2004.
- f) Definitionerna av *påstående*, *näringsämne*, *annat ämne*, *näringspåstående* och *hälsopåstående* i artikel 2.2.1–2.2.5 i förordning (EG) nr 1924/2006.

2. Dessutom gäller följande definitioner:

- a) *livsmedelsinformation*: information om ett livsmedel som görs tillgänglig för slutkonsumenterna genom en etikett, annat åtföljande material eller andra metoder, inklusive moderna tekniska verktyg eller muntlig kommunikation. Definitionen omfattar inte kommersiella meddelanden enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden²⁵.
- b) *lagstiftning om livsmedelsinformation*: gemenskapens bestämmelser om livsmedelsinformation, särskilt märkning, inklusive bestämmelser av allmän karaktär som gäller alla livsmedel eller specificerade livsmedel och bestämmelser som endast gäller vissa livsmedel.
- c) *obligatorisk livsmedelsinformation*: de uppgifter som enligt gemenskapslagstiftningen måste tillhandahållas slutkonsumenterna.
- d) *storkök*: varje inrättning (inklusive ett fordon eller ett fast eller mobilt försäljningsstånd), t.ex. restauranger, personalrestauranger, skolor och sjukhus, där man i sin affärsverksamhet tillagar livsmedel som är avsedda för leverans till slutkonsumenter och som är färdiga för konsumtion utan ytterligare tillagning.
- e) *färdigförpackat livsmedel*: varje enskild vara som i oförändrat skick är avsedd att tillhandahållas slutkonsumenter och storkök och som består av ett livsmedel och den förpackning i vilken det placerades innan det erbjöds till försäljning, oavsett om förpackningen omsluter livsmedlet helt eller endast delvis, men förutsatt att förpackningen omsluter livsmedlet på ett sådant sätt att innehållet inte kan ändras utan att förpackningen öppnas eller ändras.

²³ EGT L 40, 11.2.1989, s. 27.

²⁴ EGT L 184, 15.7.1988, s. 61.

²⁵ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

- f) *ingrediens*: varje ämne, inklusive livsmedelstillsatser och livsmedelsenzymer, och varje beståndsdel i en sammansatt ingrediens som används vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel och som finns kvar i den färdiga varan, om än i annan form; restprodukter anses inte vara ingredienser.
- g) *härkomstort*: ort som det uppges att ett livsmedel kommer från och som inte är det *ursprungsland* som fastställts i enlighet med artiklarna 23–26 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92.
- h) *sammansatt ingrediens*: en ingrediens som själv är en produkt av fler än en ingrediens.
- i) *etikett*: varje påskrift, märke, bild eller annan beskrivning som återges i skrift, tryck, stencil, prägling, relief eller stämpel på en behållare som innehåller livsmedel eller som fästs på denna.
- j) *märkning*: ord, uppgift, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol som gäller ett livsmedel och som anbringas på förpackning, dokument, meddelande, etikett, ring eller krage som medföljer eller avser sådant livsmedel.
- k) *synfält*: samtliga ytor på en förpackning som kan läsas från ett och samma blickfält, vilket ger konsumenterna snabb och enkel tillgång till märkningsinformation genom att de kan läsa informationen utan att behöva vrida på förpackningen.
- l) *föreskriven beteckning*: den beteckning för ett livsmedel som föreskrivs i de gemenskapsbestämmelser som gäller det eller, om sådana gemenskapsbestämmelser inte finns, den beteckning som föreskrivs i de lagar och andra författningar som gäller i de medlemsstater där livsmedlets säljs till slutkonsumenter eller storkök.
- m) *vedertagen beteckning*: en beteckning som är accepterad som livsmedlets beteckning utan att konsumenterna i den medlemsstat där livsmedlet saluförs behöver ytterligare förklaringar.
- n) *beskrivande beteckning*: en beteckning som ger en beskrivning av livsmedlet, och vid behov dess användning, som är tillräckligt tydlig för att konsumenterna ska kunna känna till dess sanna natur och särskilja det från andra varor som det skulle kunna förväxlas med.
- o) *primär ingrediens*: den huvudsakliga ingrediensen och/eller den eller de karaktärsgivande ingredienserna i ett livsmedel.
- p) *huvudsaklig ingrediens*: den ingrediens i ett livsmedel som utgör mer än 50 % av livsmedlet.
- q) *karaktärsgivande ingrediens*: varje ingrediens i ett livsmedel som konsumenterna vanligtvis förknippar med livsmedlets beteckning och för vilken det i de flesta fall krävs en mängdangivelse.

- r) *väsentliga krav*: de krav som fastställer nivån på konsumentskydd och livsmedelsinformation i en viss fråga och som fastställts i en gemenskapsrättsakt som möjliggör att nationella system enligt artikel 44 kan utarbetas.
 - s) *bästföredatum för ett livsmedel*: den dag fram till vilken livsmedlet vid rätt förvaring har kvar sina särskilda egenskaper.
 - t) *bästa metoder*: normer, system, initiativ eller annan verksamhet som stöds av behöriga myndigheter och som genom erfarenhet och forskning har visat sig vara de effektivaste för flertalet konsumenter och som anses vara exempel som andra bör följa.
3. I detta direktiv avses med ett livsmedels *ursprungsland* ett livsmedels ursprung som fastställts i enlighet med artiklarna 23–26 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92.
4. De särskilda definitionerna i bilaga I ska också gälla.

KAPITEL II

ALLMÄNNA PRINCIPER FÖR LIVSMEDELSINFORMATION

Artikel 3 *Allmänna mål*

1. Syftet med livsmedelsinformation är att uppnå en hög skyddsnivå för konsumenternas hälsa och intressen genom att ge slutkonsumenterna möjlighet att göra välgrundade val och använda livsmedel på ett säkert sätt, särskilt utifrån hälsomässiga, ekonomiska, miljömässiga, sociala och etiska aspekter.
2. Syftet med lagstiftningen om livsmedelsinformation är att uppnå fri rörlighet i gemenskapen för livsmedel som produceras och marknadsförs lagligt, vid behov med hänsyn till behovet av att skydda producenternas legitima intressen och främja produktion av varor av hög kvalitet.
3. När nya krav införs i livsmedelslagstiftningen ska det tas hänsyn till behovet av en övergångsperiod efter det att de nya kraven trätt i kraft, under vilken livsmedel vars etiketter inte uppfyller de nya kraven får släppas ut på marknaden och lager av sådana livsmedel som släppts ut på marknaden före övergångsperiodens slut får fortsätta att saluföras tills de är slut.

Artikel 4
Principer för obligatorisk livsmedelsinformation

1. Livsmedelsinformation som enligt lagstiftningen är obligatorisk ska särskilt gälla information som faller inom en av följande kategorier:
 - a) Information om livsmedlets identitet och sammansättning, egenskaper eller andra särdrag.
 - b) Information om skydd av konsumenternas hälsa och säker användning av ett livsmedel. Detta gäller särskilt upplysningar om
 - i) egenskaper hos sammansättningen som kan vara skadliga för hälsan hos vissa grupper av konsumenter,
 - ii) hållbarhet, förvaring och säker användning,
 - iii) påverkan på hälsan, inklusive riskerna och följderna i samband med skadlig eller farlig konsumtion av ett livsmedel.
 - c) Information om näringsegenskaper så att konsumenterna, även de som har särskilda kostbehov, kan göra välgrundade val.
2. När behovet av obligatorisk livsmedelsinformation övervägs, ska det tas hänsyn till ett utbrett behov hos flertalet konsumenter av vissa uppgifter som de anser vara mycket viktiga, eller allmänt erkända fördelar för konsumenterna, så att de kan göra välgrundade val.

Artikel 5
Samråd med livsmedelsmyndigheten

Åtgärder inom ramen för lagstiftningen om livsmedelsinformation som sannolikt påverkar folkhälsan ska antas efter samråd med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet.

KAPITEL III

ALLMÄNNA KRAV PÅ LIVSMEDELSINFORMATION OCH LIVSMEDELSFÖRETAGARNAS SKYLDIGHETER

Artikel 6

Grundläggande krav

Varje livsmedel som är avsett för slutkonsumenter eller storkök ska åtföljas av livsmedelsinformation i enlighet med denna förordning.

Artikel 7

Rättvisande information

1. Livsmedelsinformation får inte vara vilseledande på ett avgörande sätt, i synnerhet
 - a) när det gäller vad som är utmärkande för livsmedlet, särskilt dess natur, identitet, egenskaper, sammansättning, kvantitet, hållbarhet, ursprungsland eller härkomst, framställnings- eller produktionsmetod,
 - b) genom att livsmedlet tillskrivs verkningar eller egenskaper som det inte har,
 - c) genom att det antyds att livsmedlet har speciella egenskaper, då i själva verket alla liknande livsmedel har sådana egenskaper.
2. Livsmedelsinformation ska vara korrekt, tydlig och lätt att förstå för konsumenterna.
3. Om inte annat följer av undantag i gemenskapsbestämmelser för naturliga mineralvatten och specialdestinerade livsmedel, får livsmedelsinformation inte tillskriva livsmedel förmågan att förebygga, behandla eller bota mänskliga sjukdomar eller antyda sådan förmåga.
4. Det förbud som avses i punkt 3 ska även gälla
 - a) reklam,
 - b) presentationen av livsmedel, särskilt med avseende på deras form, utseende eller förpackning, de förpackningsmaterial som används och det sätt på vilket livsmedlen arrangeras samt den miljö i vilken de exponeras.

Artikel 8

Skyldigheter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 3 och 4 ska livsmedelsföretagare, inom det företag som de styr, säkerställa att de krav i livsmedelslagstiftningen som är relevanta för deras verksamhet följs och kontrollera att dessa krav uppfylls.

2. Livsmedelsföretagare får, inom det företag som de styr, inte ändra den information som åtföljer ett livsmedel om en sådan ändring skulle vilseleda slutkonsumenterna eller på annat sätt försämra konsumentskyddet, särskilt i fråga om hälsa.
3. Livsmedelsföretagare som för första gången släpper ut ett livsmedel på marknaden vilket är avsett för slutkonsumenter eller storkök ska se till att livsmedelsinformation har angetts och att den är korrekt, i enlighet med gällande lagstiftning om livsmedelsinformation.
4. Livsmedelsföretagare som ansvarar för detaljhandels- eller distributionsverksamhet som inte påverkar livsmedelsinformationen ska, inom ramen för sin verksamhet, iaktta vederbörlig omsorg för att säkerställa att den föreskrivna livsmedelsinformationen har angetts, i synnerhet genom att inte leverera livsmedel som de, på grundval av den information som de besitter i egenskap av fackmän, vet eller misstänker inte uppfyller kraven.
5. Livsmedelsföretagare ska, inom det företag som de styr, säkerställa att information om livsmedel som inte är färdigförpackade lämnas vidare till den företagare som tar emot livsmedlet så att den obligatoriska livsmedelsinformation som anges i artikel 9.1 a–c och f, vid behov, kan tillhandahållas slutkonsumenterna.
6. I följande fall ska livsmedelsföretagare, inom det företag som de styr, säkerställa att de obligatoriska uppgifter som krävs enligt artikel 9 finns på den yttre förpackning i vilken livsmedlet presenteras när det saluförs, eller i de handelsdokument som avser livsmedlen, om det kan garanteras att dessa dokument antingen åtföljer de livsmedel som de avser eller skickas före eller samtidigt med leveransen:
 - a) När färdigförpackade livsmedel är avsedda för slutkonsumenter men saluförs i ett handelsled före försäljningen till slutkonsumenten och under förutsättning att försäljning till storkök inte sker i detta handelsled.
 - b) När färdigförpackade livsmedel är avsedda för leverans till storkök för beredning, behandling eller uppdelning.

Trots vad som sägs i första stycket ska livsmedelsföretagare säkerställa att de uppgifter som avses i artikel 9.1 a, f och h även finns på den yttre förpackning i vilken livsmedlet presenteras när det saluförs.

KAPITEL IV

OBLIGATORISK LIVSMEDELSINFORMATION

AVSNITT 1

INNEHÅLL OCH PRESENTATION

Artikel 9

Förteckning över obligatoriska uppgifter

1. I enlighet med artiklarna 10–34 och om inget annat följer av undantagen i detta kapitel, ska följande uppgifter vara obligatoriska:
 - a) Livsmedlets beteckning.
 - b) Ingrediensförteckningen.
 - c) Ingredienser som förtecknas i bilaga II och som orsakar allergi eller intolerans samt ämnen som framställts därav.
 - d) Mängden av vissa ingredienser eller kategorier av ingredienser.
 - e) Livsmedlets nettoinnehåll.
 - f) Bästföredatum eller sista förbrukningsdag.
 - g) Särskilda förvarings- eller användningsanvisningar.
 - h) Namnet eller firmanamnet på och adressen till tillverkaren eller förpackaren eller på en säljare som är etablerad inom gemenskapen.
 - i) Uppgift om ursprungsland eller härkomst i de fall där underlåtenhet att lämna sådana uppgifter skulle kunna vilseleda konsumenterna på ett avgörande sätt i fråga om livsmedlets rätta ursprungsland eller härkomst, i synnerhet om den information som åtföljer livsmedlet eller etiketten som helhet annars skulle antyda att livsmedlet har ett annat ursprungsland eller en annan härkomst; i dessa fall ska uppgifterna lämnas i enlighet med de bestämmelser som anges i artikel 35.3 och 35.4 samt de bestämmelser som fastställs i enlighet med artikel 35.5.
 - j) Bruksanvisning, om det utan en sådan skulle vara omöjligt att använda livsmedlet på rätt sätt.
 - k) För drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol, den faktiska alkoholhalten uttryckt i volym.

- l) En näringsvärdesdeklaration.
2. Uppgifterna i punkt 1 ska anges med ord och siffror, såvida inte konsumenterna, i fråga om en eller flera uppgifter, informeras genom andra uttrycksformer som fastställts i tillämpningsåtgärder som antagits av kommissionen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.
3. Kommissionen kan ändra förteckningen över obligatoriska uppgifter i punkt 1. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.

Artikel 10

Ytterligare obligatoriska uppgifter för vissa typer eller kategorier av livsmedel

1. Förutom de uppgifter som anges i artikel 9.1 fastställs ytterligare obligatoriska uppgifter för vissa typer eller kategorier av livsmedel i bilaga III.
2. Kommissionen kan ändra bilaga III. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.4.

Artikel 11

Undantag från kravet på obligatoriska uppgifter

För vissa typer eller kategorier av livsmedel får kommissionen, i undantagsfall, medge undantag från kraven i artikel 9.1 b och f, förutsatt att sådana undantag inte leder till att slutkonsumenter och storkök får bristfällig information. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.

Artikel 12

Mått och vikt

Artikel 9 ska inte påverka tillämpningen av mer specifika gemenskapsbestämmelser om mått och vikt.

Artikel 13

Obligatorisk livsmedelsinformations tillgänglighet och placering

1. Den obligatoriska livsmedelsinformationen enligt denna förordning ska finnas tillgänglig och vara lättåtkomlig för alla livsmedel.
2. För färdigförpackade livsmedel ska den obligatoriska livsmedelsinformationen finnas på förpackningen eller på en etikett som är fäst vid denna.

3. Kommissionen kan fastställa att vissa obligatoriska uppgifter får göras tillgängliga på annat sätt än på förpackningen eller etiketten, förutsatt att de allmänna principerna och kraven i kapitel II i denna förordning uppfylls. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.
4. För livsmedel som inte är färdigförpackade gäller bestämmelserna i artikel 41.

Artikel 14

Presentation av obligatoriska uppgifter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskild gemenskapslagstiftning om vissa livsmedel i fråga om kraven i artikel 9.1 a–k, ska de obligatoriska uppgifterna i artikel 9.1, när de anges på förpackningen eller den etikett som är fäst vid denna, vara tryckta på förpackningen eller etiketten med en teckenstorlek på minst 3 mm och presenteras på ett sådant sätt att en betydande kontrast mellan de tryckta upplysningarna och bakgrunden säkerställs.
2. De uppgifter som anges i artikel 9.1 a, e och k ska finnas i samma synfält.
3. Kommissionen kan anta närmare bestämmelser om presentationen av obligatoriska uppgifter och besluta att utöka de krav som avses i punkt 2 till de ytterligare obligatoriska uppgifter för vissa kategorier eller typer av livsmedel som avses i artiklarna 10 och 38. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.
4. Den minsta teckenstorlek som anges i punkt 1 ska inte gälla förpackningar eller behållare med en största yta som är mindre än 10 cm².
5. Punkt 2 ska inte tillämpas på de livsmedel som avses i artikel 17.1 och 17.2.
6. Obligatorisk livsmedelsinformation ska placeras på väl synlig plats så att den är lätt att se, klart läsbar och, om så är tillämpligt, outplånlig. Annan text, illustrationer eller annat infogat material får inte på något sätt dölja, skymma, avleda uppmärksamheten från eller avbryta den obligatoriska livsmedelsinformationen.

Artikel 15

Distansförsäljning

Utan att det påverkar informationskraven i artikel 9 ska följande gälla i fråga om livsmedel som erbjuds till försäljning genom tekniker för distanskommunikation enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal²⁶:

²⁶ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

- a) Obligatorisk livsmedelsinformation ska finnas tillgänglig innan köpet avslutas och ska finnas på stödmaterialet för distansförsäljningen eller tillhandahållas på andra lämpliga sätt.
- b) De uppgifter som anges i artikel 9.1 d, f, g, h och k är obligatoriska först när varan levereras.

Artikel 16

Språkkrav

- 1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9.2 ska obligatorisk livsmedelsinformation anges på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna i de medlemsstater där ett livsmedel saluförs.
- 2. De medlemsstater där ett livsmedel saluförs kan på sitt territorium föreskriva att uppgifterna ska anges på ett eller flera av gemenskapens officiella språk.
- 3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 ska inte förhindra att uppgifterna anges på flera språk.

Artikel 17

Utelämnande av vissa obligatoriska uppgifter

- 1. För returglas som har märkning som är outplånlig och därför saknar etikett, ring eller krage är endast uppgifterna i artikel 9.1 a, c, e, f och l obligatoriska.
- 2. För förpackningar eller behållare med en största yta som är mindre än 10 cm² är endast uppgifterna i artikel 9.1 a, c, e och f obligatoriska på förpackningen eller etiketten. De uppgifter som anges i artikel 9.1 b ska tillhandahållas på andra sätt eller göras tillgängliga på konsumentens begäran.
- 3. Utan att det påverkar tillämpningen av annan gemenskapslagstiftning som kräver obligatorisk näringsvärdesdeklaration är den deklaration som avses i artikel 9.1 l inte obligatorisk för de livsmedel som förtecknas i bilaga IV.

AVSNITT 2

NÄRMARE BESTÄMMELSER OM OBLIGATORISKA UPPGIFTER

Artikel 18

Livsmedlets beteckning

- 1. Livsmedlets beteckning ska vara dess föreskrivna beteckning. Om det inte finns någon sådan beteckning, ska livsmedlets beteckning vara dess vedertagna beteckning eller, om det inte finns någon vedertagen beteckning eller denna inte används, ska en beskrivande beteckning av livsmedlet ges.

2. Särskilda bestämmelser om användningen av livsmedlets beteckning och uppgifter som ska åtfölja den fastställs i bilaga V.

Artikel 19

Ingrediensförteckning

1. Ingrediensförteckningen ska ha en passande överskrift eller inledning som består av eller innehåller ordet ”ingredienser”. Förteckningen ska omfatta samtliga ingredienser i livsmedlet i fallande storleksordning efter den vikt som ingrediensen hade vid framställningstidpunkten.
2. Ingredienserna ska, om så är tillämpligt, anges med sina specifika beteckningar i enlighet med de bestämmelser som fastställs i artikel 18 och bilaga V.
3. Tekniska bestämmelser om tillämpningen av punkterna 1 och 2 fastställs i bilaga VI.

Artikel 20

Utelämnande av ingrediensförteckningen

Följande livsmedel behöver inte åtföljas av en ingrediensförteckning:

- a) färsk frukt och färska grönsaker, inklusive potatis, som inte skalats, delats i bitar eller behandlats på liknande sätt;
- b) Kolsyrat vatten, om det framgår av beskrivningen att vattnet har kolsyrats.
- c) Ättika som framställts genom jäsning och som utvunnits ur en enda basprodukt och inte tillsatts någon annan ingrediens.
- d) Ost, smör, kulturmjolk och syrad grädde som inte tillsatts någon annan ingrediens än mjölkprodukter, enzymer och kulturer av mikroorganismer som är nödvändiga för framställningen, eller det salt som behövs för framställning av annan ost än färskost och smältost.
- e) Vin enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 1493/1999, öl och spritdrycker enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [...] av den [...] om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89. Kommissionen ska [*fem år efter denna förordnings ikraftträdande*] lägga fram en rapport om tillämpningen av artikel 19 på dessa produkter och kan låta rapporten åtföljas av särskilda åtgärder där bestämmelserna om förteckning av ingredienser fastställs. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.
- f) Livsmedel som består av endast en ingrediens, om
 - i) livsmedlets beteckning är densamma som ingrediensens beteckning, eller
 - ii) livsmedlets beteckning gör att ingrediensens natur klart framgår.

Artikel 21

Utelämnande av beståndsdelar i livsmedel från ingrediensförteckningen

Följande beståndsdelar i ett livsmedel behöver inte ingå i ingrediensförteckningen:

- a) De beståndsdelar i en ingrediens som under framställningsprocessen tillfälligt avskilts men senare åter tillförts livsmedlet i proportioner som inte överskrider de ursprungliga.
- b) Livsmedelstillsatser och livsmedelsenzymer
 - i) vars förekomst i ett visst livsmedel uteslutande beror på att de ingått i en eller flera ingredienser i det aktuella livsmedlet, förutsatt att de inte har någon teknisk funktion i den färdiga varan, eller
 - ii) som används som processhjälpmedel.
- c) Ämnen som används i sådana mängder som lösningsmedel eller bärare för näringsämnen, livsmedelstillsatser eller aromer som är absolut nödvändiga.
- d) Ämnen som inte är livsmedelstillsatser men som används på samma sätt och med samma syfte som processhjälpmedel och som finns kvar i den färdiga varan, om än i annan form.
- e) Vatten
 - i) om vattnet används under framställningsprocessen enbart för att rekonstituera en ingrediens som används i koncentrerad eller torkad form, eller
 - ii) om detta utgör en lag som normalt inte konsumeras.

Artikel 22

Märkning av vissa ämnen som orsakar allergi eller intolerans

1. De ingredienser som förtecknas i bilaga II eller ämnen som härrör från en ingrediens som förtecknas i den bilagan ska, om inget annat följer av den bilagan, anges på etiketten med en precis uppgift om ingrediensens beteckning.

En sådan angivelse behövs inte om

- a) livsmedlets beteckning innehåller en klar hänvisning till ingrediensen i fråga, eller
 - b) den ingrediens som förtecknas i bilaga II från vilken ett ämne härrör redan ingår i ingrediensförteckningen.
2. Förteckningen i bilaga II ska omprövas systematiskt och, vid behov, uppdateras av kommissionen på grundval av de senaste vetenskapliga och tekniska rönen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.4.

3. Om det är nödvändigt kan tekniska riktlinjer utfärdas för tolkningen av förteckningen i bilaga II, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 49.2.

Artikel 23

Mängdangivelse för ingredienser

1. Mängden av en ingrediens eller kategori av ingredienser som används vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel ska anges om
 - a) ingrediensen eller kategorin av ingredienser i fråga ingår i livsmedlets beteckning eller vanligtvis förknippas med den beteckningen av konsumenterna, eller
 - b) ingrediensen eller kategorin av ingredienser i fråga framhävs i märkningen genom ord, bild eller grafik, eller
 - c) ingrediensen eller kategorin av ingredienser i fråga är nödvändig för att känneteckna livsmedlet och särskilja det från varor som det skulle kunna förväxlas med på grund av sin beteckning eller sitt utseende.
2. Kommissionen kan ändra punkt 1 genom att lägga till ytterligare fall. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.
3. Tekniska bestämmelser om tillämpningen av punkt 1, inklusive särskilda fall där mängden av vissa ingredienser inte behöver anges, fastställs i bilaga VII.

Artikel 24

Nettoinnehåll

1. Ett livsmedels nettoinnehåll ska, beroende på vad som är lämpligt, uttryckas i liter, centiliter, milliliter, kilogram eller gram, och anges i
 - a) volymenheter i fråga om vätskor,
 - b) viktenheter i fråga om andra varor.
2. Kommissionen kan fastställa att vissa specificerade livsmedels nettoinnehåll får uttryckas på ett annat sätt än det som föreskrivs i punkt 1. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.
3. Tekniska bestämmelser om tillämpningen av punkt 1, inklusive särskilda fall där nettoinnehållet inte behöver anges, fastställs i bilaga VIII.

Artikel 25
Bästföredatum och sista förbrukningsdag

1. I fråga om livsmedel som från mikrobiologisk synpunkt är lättfördärliga och som därför efter en kort period kan antas utgöra en omedelbar fara för människors hälsa, ska bästföredatum ersättas med sista förbrukningsdag.
2. Datumet ska anges i enlighet med bilaga IX.
3. Det sätt att ange bästföredatum som avses i punkt 1 c i bilaga IX kan specificeras i enlighet med förfarandet i artikel 49.2.

Artikel 26
Bruksanvisning

1. Bruksanvisningen till ett livsmedel ska vara utformad så att livsmedlet kan användas på ett ändamålsenligt sätt.
2. Kommissionen kan fastställa bestämmelser om hur bruksanvisningen ska utformas för vissa livsmedel. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.

Artikel 27
Alkoholhalt

1. De bestämmelser som gäller uppgift om alkoholhalten uttryckt i volym ska i fråga om varor som faller under rubrikerna 22.04 och 22.05 i Gemensamma tulltaxan fastställas i de särskilda gemenskapsbestämmelser som gäller dessa varor.
2. Den faktiska alkoholhalten uttryckt i volym för andra drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol än dem som avses i punkt 1 ska anges i enlighet med bilaga X.

AVSNITT 3

NÄRINGSVÄRDEDECLARATION

Artikel 28
Förhållande till andra rättsakter

1. Bestämmelserna i detta avsnitt gäller inte livsmedel som omfattas av följande rättsakter:

- a) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott²⁷.
 - b) Rådets direktiv 80/777/EEG av den 15 juli 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten²⁸.
2. Bestämmelserna i detta avsnitt ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 89/398/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om specialdestinerade livsmedel²⁹ och de särdirektiv som avses i artikel 4.1 i det direktivet.

Artikel 29 **Innehåll**

1. Näringsvärdesdeklarationen ska innehålla följande uppgifter (nedan kallade *obligatorisk näringsvärdesdeklaration*):
- a) Energivärde.
 - b) Mängden av fett, mättade fettsyror, kolhydrater, med en särskild uppgift om sockerarter, och salt.
- Denna punkt ska inte tillämpas på vin enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 1493/1999, öl och spritdrycker enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [...] av den [...] om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89. Kommissionen ska [*fem år efter denna förordnings ikraftträdande*] lägga fram en rapport om tillämpningen av denna punkt på dessa produkter och kan låta rapporten åtföljas av särskilda åtgärder där bestämmelserna om obligatorisk näringsvärdesdeklaration för dessa produkter fastställs. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.
2. Näringsvärdesdeklarationen får även innehålla mängden av en eller flera av följande:
- a) Transfettsyror.
 - b) Enkelomättade fettsyror.
 - c) Fleromättade fettsyror.
 - d) Polyoler.
 - e) Stärkelse.
 - f) Kostfibrer.

²⁷ EGT L 183, 12.7.2002, s. 51.

²⁸ EGT L 229, 30.8.1980, s. 1.

²⁹ EGT L 186, 30.6.1989, s. 27.

- g) Protein.
 - h) De mineralämnen eller vitaminer som förtecknas i del A punkt 1 i bilaga XI och som förekommer i betydande mängder enligt definitionen i del A punkt 2 i bilaga XI.
- 3. Det är obligatoriskt att deklarerar mängden av de ämnen som tillhör eller ingår i någon av de kategorier av näringsämnen som anges i punkt 2 om ett näringspåstående och/eller hälsopåstående görs.
 - 4. Kommissionen kan ändra förteckningarna i punkterna 1 och 2. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.

Artikel 30

Beräkning

- 1. Energimängden ska beräknas med hjälp av omräkningsfaktorerna i bilaga XII.
- 2. Omräkningsfaktorer för de vitaminer och mineralämnen som förtecknas i del A punkt 1 i bilaga XI i syfte att noggrannare beräkna innehållet av dem i livsmedel kan fastställas och infogas i bilaga XII av kommissionen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.
- 3. De mängder av energi och näringsämnen som avses i artikel 29.1 och 29.2 ska vara de som finns i livsmedlet vid försäljning.

Vid behov får denna information avse livsmedlet efter tillagning, under förutsättning att tillräckligt detaljerade tillagningsanvisningar lämnas och att informationen gäller livsmedlet när det är färdigt att konsumeras.

- 4. De deklarerade värdena ska vara genomsnittsvärden som, beroende på det enskilda fallet, grundar sig på
 - a) tillverkarens analys av livsmedlet, eller
 - b) en beräkning baserad på de kända eller faktiska genomsnittsvärdena för de använda ingredienserna, eller
 - c) en beräkning baserad på allmänt fastställda och godtagna uppgifter.

Bestämmelserna om tillämpningen av deklARATIONEN av energi och näringsämnen i fråga om de deklarerade värdenas noggrannhet, t.ex. skillnaderna mellan de deklarerade värdena och de värden som fastställs i samband med offentliga kontroller, kan beslutas enligt förfarandet i artikel 49.2.

Artikel 31
Uttrycksformer

1. Mängden av energi och näringsämnen eller deras beståndsdelar enligt artikel 29.1 och 29.2 ska uttryckas med de måttenheter som förtecknas i del A i bilaga XIII.
2. Den mängd av energi och näringsämnen som avses i punkt 1 ska anges per 100 g, per 100 ml eller, i enlighet med artikel 32.2 och 32.3, per portion.
3. Den obligatoriska näringsvärdesdeklarationen ska, beroende på vad som är lämpligt, anges i procent av de rekommenderade intag som fastställs i del B i bilaga XI per 100 g, per 100 ml eller per portion. Om innehållet av vitaminer och mineralämnen deklarerats ska även det anges i procent av det rekommenderade intaget i del A punkt 1 i bilaga XI.
4. Deklarationen av polyoler och/eller stärkelse och deklarationen av typen av fettsyror, förutom den obligatoriska deklARATION av mättade fettsyror som föreskrivs i artikel 29.1 b, ska göras i enlighet med del B i bilaga XIII.

Artikel 32
Näringsmängd per portion

1. Förutom den näringsvärdesdeklaration per 100 g eller 100 ml som föreskrivs i artikel 31.2 får informationen anges per portion vars mängd anges på etiketten, förutsatt att det står hur många portioner som ingår i förpackningen.
2. Näringsvärdesdeklarationen får uttryckas per portion endast om livsmedlet är färdigförpackat i portionsförpackning.
3. Kommissionen ska fastställa om näringsvärdesdeklarationen för livsmedel som presenteras i förpackningar som innehåller flera portioner av livsmedlet och som inte färdigförpackats i portionsförpackningar kan uttryckas endast per portion. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.

Artikel 33
Andra uttrycksformer

1. Förutom de uttrycksformer som anges i artikel 31.2 och 31.3 får näringsvärdesdeklarationen göras på andra sätt, förutsatt att följande väsentliga krav är uppfyllda:
 - a) Uttrycksformen syftar till att göra det lättare för konsumenterna att förstå livsmedlets bidrag till eller betydelse för kostens energi- och näringsämnesinnehåll.

- b) Den baseras på antingen harmoniserade rekommenderade intag eller, om sådana inte finns, allmänt erkända vetenskapliga råd om intag av energi eller näringsämnen.
 - c) Det föreligger belegg för att genomsnittskonsumenten kan förstå och använda informationen såsom den är utformad.
2. De andra uttrycksformer som avses i punkt 1 ska identifieras genom ett nationellt system enligt artikel 44.

Artikel 34 **Presentation**

1. De uppgifter som anges i artikel 31.2 angående obligatorisk näringsvärdesdeklaration ska finnas i det huvudsakliga synfältet. Uppgifterna ska i förekommande fall presenteras tillsammans i ett tydligt format och i följande ordning: energi, fett, mättade fettsyror, kolhydrater, med en särskild uppgift om sockerarter, och salt.
2. Näringsvärdesdeklarationen för näringsämnena i artikel 29.2 ska anges samlad på ett ställe och, i förekommande fall, i den ordningsföljd som föreskrivs i del C i bilaga XIII.

Om denna näringsvärdesdeklaration inte finns i det huvudsakliga synfältet, ska den göras i tabellform med siffrorna under varandra, om utrymmet tillåter detta. Om utrymmet inte tillåter detta, ska deklarationen göras som löpande text.

3. Om den obligatoriska näringsvärdesdeklarationen visas tillsammans med deklarationen av de näringsämnen som anges i artikel 29.2, ska energi och näringsämnen som ingår i deklarationen, i förekommande fall, stå i den ordningsföljd som föreskrivs i del C i bilaga XIII.
4. Om mängden av energi eller ett eller flera näringsämnen i en vara är obetydlig får näringsdeklarationen för dessa näringskomponenter ersättas med ett meddelande såsom ”Innehåller obetydliga mängder av ...” i anslutning till näringsvärdesdeklarationen, när en sådan finns.
5. Grafiska former eller symboler får användas vid presentationen av näringsvärdesdeklarationen enligt ett nationellt system enligt artikel 44, förutsatt att följande väsentliga krav är uppfyllda:
- a) Dessa presentationsformer får inte vilseleda konsumenterna.
 - b) Det finns belegg för att genomsnittskonsumenten kan förstå dessa presentationsformer.
6. Kommissionen kan fastställa andra bestämmelser om andra aspekter av presentationen av näringsvärdesdeklarationen än dem som anges i punkt 5. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.

KAPITEL V

FRIVILLIG LIVSMEDELSINFORMATION

Artikel 35

Tillämpliga krav

1. Om livsmedelsinformation som omfattas av denna förordning ges på frivillig basis, ska denna information uppfylla de relevanta, särskilda kraven i denna förordning.
2. Utan att det påverkar bestämmelserna om märkning i enlighet med särskild gemenskapslagstiftning, ska punkterna 3 och 4 gälla när ett livsmedels ursprungsland eller härkomstort anges frivilligt för att informera konsumenterna om att ett livsmedel härrör eller kommer från Europeiska gemenskapen eller ett visst land eller en viss ort.
3. Om livsmedlet och de primära ingredienserna inte har samma ursprungsland eller härkomstort, ska även dessa ingrediensers ursprungsland eller härkomstort anges.
4. För annat kött än nötkött får ursprungsland eller härkomstort endast uppges vara en enda plats om djuren har fötts, fötts upp och slaktats i samma land eller på samma ort. I andra fall ska uppgift om varje plats för födsel, uppfödning och slakt ges.
5. Kommissionen ska anta tillämpningsbestämmelser för punkt 3. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.
6. Kommissionen kan fastställa tillämpningsbestämmelser rörande villkor och kriterier för användning av frivilliga uppgifter. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.

Artikel 36

Presentation

Frivillig information får inte anges så att det tillgängliga utrymmet för obligatorisk information minskar.

KAPITEL VI

NATIONELLA BESTÄMMELSER

Artikel 37

Princip

Medlemsstaterna får endast anta bestämmelser om livsmedelsinformation när detta tillåts enligt denna förordning.

Artikel 38

Nationella bestämmelser om ytterligare obligatoriska uppgifter

1. Förutom de obligatoriska uppgifter som avses i artiklarna 9.1 och 10, kan medlemsstaterna, i enlighet med förfarandet i artikel 42, kräva ytterligare obligatoriska uppgifter för vissa typer eller kategorier av livsmedel som motiveras av att man vill
 - a) skydda folkhälsan,
 - b) skydda konsumenterna,
 - c) förebygga bedrägeri,
 - d) skydda industriella och kommersiella äganderätter, uppgifter om ursprung och registrerade ursprungsbeteckningar samt förebygga illojal konkurrens.
2. Medlemsstaterna får endast tillämpa punkt 1 för att införa åtgärder rörande obligatorisk uppgift om livsmedels ursprungsland eller härkomst om det finns ett bevisat samband mellan vissa av livsmedlets kvaliteter och dess ursprung eller härkomst. När medlemsstaterna anmäler dessa åtgärder till kommissionen, ska de lägga fram belägg för att flertalet konsumenter anser att denna uppgift är mycket viktig.

Artikel 39

Mjölk och mjölkprodukter

Medlemsstaterna kan medge undantag från artiklarna 9.1 och 10.2 i fråga om mjölk och mjölkprodukter i returglas.

De ska utan dröjsmål överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

Artikel 40
Alkoholhaltiga drycker

Medlemsstaterna får, i avvaktan på att de gemenskapsbestämmelser som avses i artikel 20 e antas, behålla nationella bestämmelser om förteckning av ingredienser i drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol.

Artikel 41
Nationella åtgärder för livsmedel som inte är färdigförpackade

1. För livsmedel som erbjuds till försäljning till slutkonsumenter eller storkök utan att vara färdigförpackade, eller för livsmedel som förpackas på försäljningsstället på konsumentens begäran eller är färdigförpackade för direkt försäljning, kan medlemsstaterna anta närmare bestämmelser om hur de uppgifter som omfattas av artiklarna 9 och 10 ska anges.
2. Medlemsstaterna kan besluta att inte kräva att vissa av de uppgifter som avses i punkt 1 anges, med undantag av dem som avses i artikel 9.1 c, förutsatt att konsumenter eller storkök ändå får tillräcklig information.
3. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål överlämna texten till de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 till kommissionen.

Artikel 42
Anmälningförfarande

1. När det hänvisas till denna artikel ska den medlemsstat som anser det vara nödvändigt att anta ny lagstiftning om livsmedelsinformation i förväg anmäla de planerade åtgärderna och skälen för dessa till kommissionen och de andra medlemsstaterna.
2. Kommissionen ska samråda med ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, inrättad genom artikel 58.1 i förordning (EG) nr 178/2002, om den anser att ett sådant samråd behövs eller om någon medlemsstat begär det.
3. Den berörda medlemsstaten får vidta de planerade åtgärderna först tre månader efter den anmälan som avses i punkt 1, förutsatt att kommissionen inte lämnat ett negativt yttrande.
4. Om kommissionens yttrande är negativt ska den inleda det förfarande som avses i artikel 49.2 före utgången av denna tremånadersperiod för att avgöra om de planerade åtgärderna kan genomföras. Kommissionen kan begära att vissa ändringar görs i fråga om de planerade åtgärderna. Den berörda medlemsstaten får vidta de planerade åtgärderna först efter det att kommissionen antagit sitt slutgiltiga beslut.

5. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter³⁰ ska inte tillämpas på de åtgärder som omfattas av anmälningsförfarandet i punkterna 1–4.

Artikel 43
Närmare bestämmelser

Kommissionen kan anta närmare bestämmelser om tillämpningen av detta kapitel. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 49.2.

KAPITEL VII

UTARBETANDE AV NATIONELLA SYSTEM

Artikel 44
Nationella system

1. Medlemsstaterna kan anta, rekommendera eller på annat sätt stödja nationella system som består uteslutande av icke-bindande regler, t.ex. rekommendationer, vägledning, normer eller andra icke-bindande regler (nedan kallade *nationella system*), och som syftar till att följande bestämmelser tillämpas i enlighet med de väsentliga krav som fastställs i dem:
 - a) Artikel 33.2 om andra uttrycksformer för näringsvärdesdeklarationen.
 - b) Artikel 34.5 om presentationen av näringsvärdesdeklarationen.
2. Kommissionen kan besluta att andra bestämmelser i lagstiftningen om livsmedelsinformation, förutom dem som anges i punkt 1, får tillämpas genom nationella system och fastställa relevanta väsentliga krav för detta. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.
3. Nationella system kan utarbetas av medlemsstaterna på deras eget initiativ eller på begäran av berörda parter i överensstämmelse med de allmänna principer och krav som fastställs i kapitlen II och III i denna förordning och
 - a) som ett resultat av grundlig konsumentforskning, och
 - b) efter omfattande samråd med många olika berörda parter och på grundval av bästa metoder.

³⁰ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

4. Nationella system ska omfatta lämpliga mekanismer för att ge konsumenterna möjlighet att identifiera livsmedel som märkts i enlighet med nationella system, övervaka efterlevnaden av systemet och utvärdera dess inverkan.
5. Medlemsstaterna ska ge kommissionen närmare uppgifter om de nationella system som avses i punkt 1, inklusive ett identitetsmärke för livsmedel som märkts i enlighet med det nationella systemet. Kommissionen ska göra dessa uppgifter tillgängliga för allmänheten, i synnerhet genom en särskild webbsida.
6. Kommissionen ska främja och organisera informationsutbytet mellan medlemsstaterna och sig själv i frågor som rör antagandet och tillämpningen av de nationella systemen. Den ska uppmuntra berörda parter att delta i detta utbyte, särskilt genom rådgivande gruppen för livsmedelskedjan, djurhälsa och växters sundhet, som inrättades genom kommissionens beslut 2004/613/EG av den 6 augusti 2004 om inrättande av en rådgivande grupp för livsmedelskedjan, djurhälsa och växters sundhet³¹.
7. Kommissionen kan, efter samråd med medlemsstaterna, anta riktlinjer för tillämpningen av denna artikel.

Artikel 45

Presumption om överensstämmelse

1. All livsmedelsinformation som tillhandahålls i överensstämmelse med ett nationellt system ska antas uppfylla de väsentliga krav som avses i artikel 44.1 och 44.2.
2. Tillämpningen av nationella system ska inte hindra den fria rörligheten för varor.

Artikel 46

Gemenskapsåtgärder

1. Om kommissionen anser att ett nationellt system inte uppfyller kraven i denna förordning, kan den, efter att ha informerat den kommitté som anges i artikel 49.1, anta ett beslut där den begär att en medlemsstat upphäver eller ändrar detta nationella system.
2. Kommissionen kan anta tillämpningsåtgärder för de bestämmelser som avses i artikel 44.1 och 44.2. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.

³¹ EUT L 275, 25.8.2004, s. 17.

Artikel 47
Tillämpningsbestämmelser

Kommissionen kan anta närmare bestämmelser om tillämpningen av detta kapitel. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 49.2.

KAPITEL VIII

TILLÄMPNINGS-, ÄNDRINGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 48
Tekniska anpassningar

Med förbehåll för bestämmelserna om ändring av bilagorna II och III enligt artiklarna 10.2 och 22.2, kan kommissionen ändra bilagorna. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 49.3.

Artikel 49
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.
4. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1, 5a.2, 5a.4, 5a.6 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 50
Ändringar av förordning (EG) nr 1924/2006

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1924/2006 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”Skyldigheten och de närmare föreskrifterna om att lämna information i enlighet med [kapitel IV avsnitt 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr ...]* när ett näringspåstående och/eller hälsopåstående görs, ska gälla i tillämpliga delar, med undantag för allmänt hållen reklam.

Dessutom ska, beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, mängderna av det eller de ämnen som ett näringspåstående eller hälsopåstående gäller, om de inte ingår i näringsvärdesdeklarationen, också anges inom samma synfält som näringsvärdesdeklarationen och uttryckas i enlighet med artiklarna 30–32 i [förordning (EG) nr ...].

* EUT L ..., dd/mm/åååå, s.”.

Artikel 51

Ändringar av förordning (EG) nr 1925/2006

1. Artikel 6.6 i förordning (EG) nr 1925/2006 ska ersättas med följande:

”6. Tillsättning av ett vitamin eller ett mineralämne i ett livsmedel ska leda till att livsmedlet innehåller åtminstone en betydande mängd av det vitaminet eller mineralämnets, om en sådan mängd definieras i [del A punkt 2 i bilaga XI till förordning (EG) nr ...]*. De lägsta mängderna, inbegripet eventuella lägre mängder som avviker från de betydande mängder som nämns ovan, ska för särskilda livsmedel eller livsmedelskategorier fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

* EUT L ..., dd/mm/åååå, s.”.

2. Artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1925/2006 ska ersättas med följande:

”3. Näringsvärdesdeklarationer ska vara obligatoriska för sådana produkter med tillsats av vitaminer och mineralämnen som omfattas av denna förordning. Den information som ska lämnas ska bestå av de uppgifter som anges i artikel 29.1 i [förordning (EG) nr ...] och av de totala ingående mängderna av de vitaminer och mineralämnen som tillsatts i livsmedlet.”.

Artikel 52

Upphävande

1. Direktiven 2000/13/EG, 87/250/EEG, 94/54/EG, 1999/10/EG, 2002/67/EG och 2004/77/EG samt förordning (EG) nr 608/2004 ska upphöra att gälla från och med det datum då denna förordning träder i kraft.
2. Direktiv 90/496/EEG ska upphöra att gälla från och med [5 år efter ikraftträdandet].
3. Hänvisningar till de upphävda rättsakterna ska anses som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 53
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 14.1 ska tillämpas från och med [den första dagen i månaden 3 år efter ikraftträdandet].

Artiklarna 29–34 ska tillämpas från och med [den första dagen i månaden 3 år efter ikraftträdandet], med undantag av livsmedel märkta av livsmedelsföretagare som, vid datumet för ikraftträdande, har färre än 10 anställda samt en omsättning och/eller balansomslutning som inte överstiger 2 miljoner euro per år, för vilka de ska tillämpas från och med [den första dagen i månaden 5 år efter ikraftträdandet].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den [...]

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

SÄRSKILDA DEFINITIONER

Enligt artikel 2.4

1. *näringsvärdesdeklaration*: uppgifter som består av
 - a) energivärde, eller
 - b) energivärde och minst ett av näringsämnena
 - fett,
 - kolhydrater,
 - kostfibrer,
 - protein,
 - salt,
 - vitaminer och mineralämnen som förtecknas i del A punkt 1 i bilaga XI och som förekommer i betydande mängder enligt definitionen i del A punkt 2 i bilaga XI.
2. *fett*: sammanlagda mängden lipider, även fosfolipider.
3. *mättade fettsyror*: fettsyror utan dubbelbindning.
4. *transfettsyror*: fettsyror med minst en icke-konjugerad (dvs. åtskild av minst en metylengrupp) kol-koldubbelbindning i transställning.
5. *enkelomättade fettsyror*: fettsyror med en cis-dubbelbindning.
6. *fleromättade fettsyror*: fettsyror med metylenåtskilda cis-cis-dubbelbindningar.
7. *kolhydrat*: varje kolhydrat som kan omvandlas i människokroppen, även polyoler.
8. *sockerarter*: alla monosackarider och disackarider som förekommer i livsmedel, dock inte polyoler.
9. *polyoler*: alkoholer som innehåller mer än två hydroxigrupper.
10. *protein*: den proteinhalt som beräknas med följande formel: $\text{protein} = \text{sammanlagda kvävemängden enligt Kjeldahl} \times 6,25$.
11. *salt*: den salthalt som beräknas med följande formel: $\text{salt} = \text{natrium} \times 2,5$.
12. *genomsnittsvärde*: det värde som bäst representerar den mängd näringsämne som ett visst livsmedel innehåller, och som avspeglar årstidsbetingade variationer, konsumtionsmönster och andra faktorer som kan göra att det faktiska värdet varierar.
13. *huvudsakligt synfält*: det synfält som med största sannolikhet visas eller är synligt under normala eller sedvanliga försäljnings- eller användningsförhållanden.

BILAGA II

INGREDIENSER SOM ORSAKAR ALLERGI ELLER INTOLERANS

1. Spannmål som innehåller gluten (dvs. vete, råg, korn, havre, spelt, kamut eller hybridiserade sorter därav) och produkter därav, med följande undantag:
 - a) Vetebaserad glukossirap, inklusive glukos³².
 - b) Vetebaserade maltodextriner¹.
 - c) Kornbaserad glukossirap.
 - d) Spannmål som används för framställning av destillat eller etanol för spritdrycker och andra drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol.
2. Kräftdjur och produkter därav.
3. Ägg och produkter därav.
4. Fisk och produkter därav, med följande undantag:
 - a) Fiskgelatin som används som bärare för vitamin- eller karotenoidpreparat.
 - b) Fiskgelatin eller husbloss som används som klarningsmedel i öl och vin.
5. Jordnötter och produkter därav.
6. Sojaböner och produkter därav, med följande undantag:
 - a) Fullständigt raffinerad sojaolja och fullständigt raffinerat sojafett¹.
 - b) Naturliga blandade tokoferoler (E306), naturligt D-alfa-tokoferol, naturligt D-alfa-tokoferolacetat, naturligt D-alfa-tokoferolsuccinat från sojaböner.
 - c) Fytosteroler och fytosterolestrar framställda av vegetabilisk sojabönsolja.
 - d) Fytostanolestrar framställda av steroler från vegetabilisk sojabönsolja.
7. Mjölk och produkter därav (inklusive laktos), med följande undantag:
 - a) Vassle som används för framställning av destillat eller etanol för spritdrycker och andra drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol.
 - b) Laktitol.

³² Gäller även produkter framställda därav, förutsatt att bearbetningsprocessen inte förmodas ha ökat den allergenicitet som Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet fastställt för den produkt de härrör från.

8. Nötter, dvs. mandel (*Amygdalus communis* L.), hasselnöt (*Corylus avellana*), valnöt (*Juglans regia*), cashewnöt (*Anacardium occidentale*), pekannöt (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), paranöt (*Bertholletia excelsa*), pistaschmandel (*Pistacia vera*), makadamianöt och Queenslandsnöt (*Macadamia ternifolia*), samt produkter därav, med följande undantag:
 - a) Nötter som används för framställning av destillat eller etanol för spritdrycker och andra drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol.
9. Selleri och produkter därav.
10. Senap och produkter därav.
11. Sesamfrön och produkter därav.
12. Svaveldioxid och sulfat i koncentrationer på mer än 10 mg/kg eller 10 mg/liter uttryckt som SO₂.
13. Lupin och produkter därav.
14. Blötdjur och produkter därav.

BILAGA III

LIVSMEDEL DÄR MÄRKNINGEN SKA INNEHÅLLA EN ELLER FLERA TILLÄGGSUPPGIFTER

TYP ELLER KATEGORI AV LIVSMEDEL	UPPGIFTER
1. LIVSMEDEL SOM FÖRPACKATS I VISSA GASER	
1.1 Livsmedel vars hållbarhet förlängts med hjälp av förpackningsgaser som godkänts enligt rådets direktiv 89/107/EEG ³³	”Förpackad i en skyddande atmosfär”
2. LIVSMEDEL SOM INNEHÅLLER SÖTNINGSMEDEL	
2.1 Livsmedel som innehåller ett eller flera sötningsmedel som godkänts enligt direktiv 89/107/EEG	Uppgiften ”innehåller sötningsmedel” ska åtfölja livsmedlets beteckning.
2.2 Livsmedel som innehåller såväl en eller flera tillsatta sockerarter som ett eller flera sötningsmedel som godkänts enligt direktiv 89/107/EEG	Uppgiften ”innehåller socker och sötningsmedel” ska åtfölja livsmedlets beteckning.
2.3 Livsmedel som innehåller aspartam som godkänts enligt direktiv 89/107/EEG	”Innehåller en källa till fenylalanin”
2.4 Livsmedel som innehåller mer än 10 % tillsatta polyoler som godkänts enligt direktiv 89/107/EEG	”Överdriven konsumtion kan ha laxerande effekt”
3. LIVSMEDEL SOM INNEHÅLLER GLYCYRRHIZINSYRA ELLER AMMONIUMSALT AV GLYCYRRHIZINSYRA	
3.1 Konfektyrer eller drycker som innehåller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra till följd av tillsats av själva ämnet (ämnena) eller av lakritsrot (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) i en koncentration av 100 mg/kg eller 10 mg/l eller däröver	”Innehåller lakrits” ska läggas till omedelbart efter ingrediensförteckningen, om inte ordet ”lakrits” redan finns i ingrediensförteckningen eller i livsmedlets beteckning. Om det inte finns en ingrediensförteckning ska denna uppgift åtfölja livsmedlets beteckning.
3.2 Konfektyrer som innehåller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra till följd av tillsats av själva ämnet (ämnena) eller av lakritsrot (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) i en koncentration av 4 g/kg eller däröver	”Innehåller lakrits – personer som lider av högt blodtryck bör undvika överdriven konsumtion” ska läggas till omedelbart efter ingrediensförteckningen. Om det inte finns en ingrediensförteckning ska denna uppgift åtfölja livsmedlets beteckning.

³³ EGT L 40, 11.2.1989, s. 27.

3.3 Drycker som innehåller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra till följd av tillsats av själva ämnet (ämnena) eller av lakritsrot (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) i en koncentration av 50 mg/l eller däröver, eller 300 mg/l eller däröver för drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol³⁴.	”Innehåller lakrits – personer som lider av högt blodtryck bör undvika överdriven konsumtion” ska läggas till omedelbart efter ingrediensförteckningen. Om det inte finns en ingrediensförteckning ska denna uppgift åtfölja livsmedlets beteckning.
4. DRYCKER MED HÖG KOFFEINHALT	
4.1 Drycker – med undantag av sådana drycker som baseras på kaffe, te, kaffeextrakt eller teextrakt och vars beteckning innehåller orden ”kaffe” eller ”te” – som – är avsedda att konsumeras utan vidare beredning och innehåller mer än 150 mg koffein/l, oavsett källa, eller – är i koncentrerad eller torkad form och efter rekonstituering innehåller mer än 150 mg koffein/l, oavsett källa	”Hög koffeinhalt” i samma synfält som dryckens beteckning, följt av en hänvisning, inom parentes och enligt artikel 14.5 i denna förordning, till koffeinhalten i mg/100 ml.

³⁴ Värdena ska tillämpas på produkter som saluförs konsumtionsfärdiga eller som rekonstitueras enligt tillverkarens anvisningar.

5. LIVSMEDEL MED TILLSATS AV FYTOSTEROLER, FYTOSTEROLESTRAR, FYTOSTANOLER ELLER FYTOSTANOLESTRAR	
5.1 Livsmedel eller livsmedelsingredienser med tillsats av fytosteroler, fytosterolestrar, fytostanoler eller fytostanolestrar	1. ”Med tillsats av växtsteroler” eller ”med tillsats av växtstanoler” i samma synfält som livsmedlets beteckning. 2. Mängden av tillsatta fytosteroler, fytosterolestrar, fytostanoler eller fytostanolestrar (uttryckt i procent eller som gram av fria växtsteroler/växtstanoler per 100 g eller 100 ml av livsmedlet) ska anges i ingrediensförteckningen. 3. Meddelande om att varan är avsedd enbart för personer som vill sänka kolesterolhalten i blodet. 4. Meddelande om att patienter som tar kolesterolsänkande läkemedel endast bör inta varan under medicinsk övervakning. 5. Väl synligt meddelande om att livsmedlet från näringssynpunkt kan vara mindre lämpligt för gravida och ammande kvinnor samt barn under fem år. 6. Råd om att livsmedlet ska användas som en del av en balanserad och varierad kost som innefattar regelbundet intag av frukt och grönsaker för att upprätthålla karotennivåerna. 7. I samma synfält som meddelandet enligt punkt 3 ovan: meddelande om att intag av mer än 3 g per dag av tillsatta växtsteroler/växtstanoler bör undvikas. 8. En definition av en portion av livsmedlet eller livsmedelsingrediensen i fråga (helst i gram eller milliliter) med uppgift om hur mycket växtsteroler/växtstanoler en portion innehåller.

BILAGA IV

LIVSMEDEL SOM ÄR UNDANTAGNA FRÅN KRAVET PÅ OBLIGATORISK NÄRINGSVÄRDESEDEKLARATION

- Obearbetade produkter som innehåller endast en ingrediens eller kategori av ingredienser.
- Bearbetade produkter vars bearbetning endast består i rökning eller mogning och som innehåller endast en ingrediens eller kategori av ingredienser.
- Vatten som är avsedda som livsmedel, inbegripet sådana som endast tillsatts koldioxid och/eller aromer.
- Örtkryddor, kryddor eller blandningar därav.
- Salt och saltersättningar.
- Varor som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/4/EG av den 22 februari 1999 om kaffe- och cikoriaextrakt³⁵, samt hela eller malda kaffebönor och hela eller malda koffeinfria kaffebönor.
- Örtte, te, koffeinfritt te, snabbte, pulverte eller teextrakt, koffeinfritt snabbte, pulverte eller teextrakt som inte innehåller tillsatta ingredienser.
- Ättika som framställts genom jäsning och ättikersättning, inbegripet sådan som endast tillsatts aromer.
- Aromer.
- Livsmedelstillsatser.
- Processhjälpmedel.
- Livsmedelsenzymer.
- Gelatin.
- Gelébildande produkter.
- Jäst.
- Livsmedel i förpackningar eller behållare vars största yta är mindre än 25 cm².
- Livsmedel som säljs av privatpersoner inom ramen för tillfällig verksamhet och inte som en del i en företagsverksamhet som skulle kräva en viss kontinuitet i verksamheten och ett visst mått av organisation.

³⁵ EGT L 66, 13.3.1999, s. 26.

- Livsmedel som producenter av små mängder varor levererar direkt till slutkonsumenter eller till lokala detaljhandelsföretag som levererar direkt till slutkonsumenter.
- Livsmedel i inre förpackning som inte är avsedda för försäljning utan den yttre förpackningen (information om näringsvärdet ska ges på den yttre förpackningen såvida livsmedlet inte tillhör de kategorier av livsmedel som är undantagna enligt denna bilaga).

BILAGA V

LIVSMEDLETS BETECKNING OCH SÄRSKILDA ÅTFÖLJANDE UPPGIFTER

DEL A – LIVSMEDLETS BETECKNING

1. Det ska vara tillåtet att i den medlemsstat där livsmedlet saluförs använda den beteckning under vilken varan lagligen tillverkas och saluförs i den medlemsstat där tillverkningen sker.

Om övriga bestämmelser i denna förordning, särskilt de i artikel 9, inte är tillräckliga för att säkerställa att konsumenterna i den medlemsstat där varan saluförs har kännedom om livsmedlets verkliga natur och kan särskilja det från livsmedel som det skulle kunna förväxlas med, ska livsmedlets beteckning emellertid kompletteras med ytterligare beskrivande information i anslutning till beteckningen.

2. I undantagsfall får livsmedlets beteckning i den medlemsstat där tillverkningen sker inte användas i den medlemsstat där livsmedlet saluförs, när det livsmedel som beteckningen gäller skiljer sig så mycket i fråga om sammansättning eller framställning från det livsmedel som är känt under den beteckningen att bestämmelserna i punkt 1 inte är tillräckliga för att säkerställa att konsumenterna i den medlemsstat där livsmedlet saluförs ges korrekt information.
3. Ett immaterialrättsligt skyddat namn, märkesnamn eller fantasinamn får inte ersätta livsmedlets beteckning.

DEL B – OBLIGATORISKA UPPGIFTER SOM SKA ÅTFÖLJA LIVSMEDLETS BETECKNING

1. Livsmedlets beteckning ska omfatta eller åtföljas av uppgifter om livsmedlets fysiska tillstånd eller den särskilda behandling som livsmedlet genomgått (t.ex. pulvrisering, frystorkning, djupfrysning, snabbfrysning, koncentring, rökning) i samtliga fall då avsaknaden av sådan information skulle kunna vilseleda konsumenten.
2. Livsmedel som behandlats med joniserande strålning ska förses med någon av följande uppgifter:

”bestrålad” eller ”behandlad med joniserande strålning”.

DEL C – SÄRSKILDA KRAV PÅ BETECKNINGEN ”MALET KÖTT”

1. Krav på sammansättning vid kontroll av den genomsnittliga dagsproduktionen:

	Fetthalt	Förhållande mellan bindväv och köttprotein
– Magert malet kött	$\leq 7 \%$	≤ 12
– Malet nötkött	$\leq 20 \%$	≤ 15
– Malet kött som innehåller griskött	$\leq 30 \%$	≤ 18
– Malet kött av andra djurarter	$\leq 25 \%$	≤ 15

2. Genom avvikelse från kraven i avsnitt V kapitel IV i bilaga III till förordning (EG) nr 853/2004 ska märkningen innehålla följande ord:

- ”fetthalten lägre än ...”,
- ”förhållandet mellan bindväv och köttprotein lägre än ...”.

3. Medlemsstaterna får tillåta att malet kött som inte uppfyller kraven i punkt 1 i denna del släpps ut på de nationella marknaderna med ett nationellt märke som inte kan förväxlas med de märken som föreskrivs enligt artikel 5.1 i förordning (EG) nr 853/2004.

BILAGA VI

ANGIVANDE OCH BENÄMNING AV INGREDIENSER

DEL A – SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM ANGIVANDE AV INGREDIENSER I FALLANDE STORLEKSORDNING EFTER VIKT

Kategori av ingrediens	Bestämmelser om angivande i storleksordning efter vikt
1. Tillsatt vatten och flyktiga ämnen	Ska anges i storleksordning efter vikt i den färdiga varan. Den mängd vatten som tillsatts som ingrediens i ett livsmedel ska beräknas genom att den färdiga varans totala mängd minskas med den totala mängden av övriga använda ingredienser. Denna mängd behöver inte beaktas om den är mindre än 5 % av den färdiga varans vikt.
2. Ingredienser som används i koncentrerad eller torkad form och som rekonstitueras under framställningen	Får anges i storleksordning efter den vikt som de hade innan de koncentrerades eller torkades.
3. Ingredienser som används i koncentrerade eller torkade livsmedel som är avsedda att rekonstitueras genom tillsats av vatten	Får anges i storleksordning efter proportion i den rekonstituerade varan, förutsatt att ingrediensförteckningen åtföljs av uttrycket ”ingredienser i den rekonstituerade varan” eller ”ingredienser i den konsumtionsfärdiga varan” eller ett liknande uttryck.
4. Frukt, grönsaker eller svamp, varav ingen påtagligt dominerar med hänsyn till vikt, vars proportioner kan variera och som används blandade som ingredienser i ett livsmedel	Får grupperas tillsammans i ingrediensförteckningen under beteckningen ”frukt”, ”grönsaker” eller ”svamp” följt av upplysningen ”i varierande proportion”, omedelbart följt av en uppräkningslista av de frukter, grönsaker eller svampar som ingår. I sådana fall ska blandningen anges i ingrediensförteckningen i enlighet med artikel 19.1 på grundval av den samlade vikten av de frukter, grönsaker eller svampar som ingår.
5. Blandningar av kryddor eller örtekryddor där ingen krydda eller örtekrydda påtagligt dominerar med hänsyn till vikt	Får anges i en annan ordning, förutsatt att ingrediensförteckningen åtföljs av uttrycket ”i varierande proportion” eller ett liknande uttryck.
6. Ingredienser som utgör mindre än 2 % av den färdiga varan	Får anges i en annan ordning efter de övriga ingredienserna.

Kategori av ingrediens	Bestämmelser om angivande i storleksordning efter vikt
7. Ingredienser som är av liknande slag eller inbördes utbytbara, som kan komma att användas vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel utan att dess sammansättning, natur eller uppfattade värde ändras och som utgör mindre än 2 % av den färdiga varan	Får anges i ingrediensförteckningen med uttrycket ”innehåller ... och/eller ...” i de fall där minst en av högst två ingredienser ingår i den färdiga varan. Denna bestämmelse ska inte gälla livsmedelstillsatser eller ingredienser som förtecknas i del C i denna bilaga.

DEL B – BENÄMNING AV VISSA INGREDIENSER GENOM BETECKNINGEN PÅ EN KATEGORI I STÄLLET FÖR EN SPECIFIK BETECKNING

Ingredienser som tillhör någon av de kategorier av livsmedel som förtecknas nedan och som är beståndsdelar i ett annat livsmedel behöver anges endast med beteckningen på denna kategori.

Definition av livsmedelskategori	Kategoribeteckning
1. Raffinerade oljor utom olivolja	”Olja” tillsammans med – antingen adjektivet ”vegetabilisk” eller ”animalisk”, beroende på vilket som är tillämpligt, eller – en uppgift om deras specifika vegetabiliska eller animaliska ursprung. Adjektivet ”härdad” ska åtfölja uppgiften om en härdad olja såvida inte mängden mättade fettsyror och transfettsyror ingår i näringsvärdesdeklarationen.

Definition av livsmedelskategori	Kategoribeteckning
2. Raffinerade fetter	”Fett”, tillsammans med – antingen adjektivet ”vegetabiliskt” eller ”animaliskt”, beroende på vilket som är tillämpligt, eller – en uppgift om deras specifika vegetabiliska eller animaliska ursprung. Adjektivet ”härdat” ska åtfölja uppgiften om ett härdat fett såvida inte mängden mättade fettsyror och transfettsyror ingår i näringsvärdesdeklarationen.
3. Blandningar av mjöl från två eller flera sädesslag	”Mjöl” åtföljt av en uppräknig av de sädesslag det består av i fallande storleksordning efter vikt
4. Stärkelse, och stärkelse som modifierats genom fysikaliska processer eller med hjälp av enzymer	”Stärkelse”
5. Alla arter av fisk om fisken utgör en ingrediens i ett annat livsmedel och under förutsättning att beteckningen på och presentationen av detta livsmedel inte hänvisar till en bestämd fiskart	”Fisk”
6. Alla ostsorier om osten eller ostblandningen utgör en ingrediens i ett annat livsmedel och under förutsättning att beteckningen på och presentationen av detta livsmedel inte hänvisar till en bestämd ostsort	”Ost”
7. Alla kryddor som inte överstiger 2 % av livsmedlets vikt	”Krydda”, ”kryddor” eller ”kryddblandning”
8. Alla örtekryddor eller delar av örtekryddor som inte överstiger 2 % av livsmedlets vikt	”Örtekrydda”, ”örtekryddor” eller ”blandning av örtekryddor”
9. Alla slag av gummiberedningar som används vid framställningen av gummibas för tuggummi	”Gummibas”
10. Alla slag av bakade, finfördelade och torkade spannmålsprodukter	”Ströbröd” eller ”skorpsmulor”

Definition av livsmedelskategori		Kategoribeteckning												
11.	Alla slag av sackaros	”Socker”												
12.	Vattenfri glukos eller glukosmonohydrat	”Druvsocker”												
13.	Glukossirap och vattenfri glukossirap	”Glukossirap”												
14.	Alla slag av mjölkproteiner (kasein, kaseinater och vassleproteiner) och blandningar därav	”Mjölkproteiner”												
15.	Pressat, expellerpressat eller raffinerat kakaosmör	”Kakaosmör”												
16.	Alla slag av viner som definieras i rådets förordning (EG) nr 1493/1999	”Vin”												
17.	Skelettmuskulatur³⁶ av däggdjurs- och fågelarter som är tjänliga som livsmedel, med naturligt ingående eller angränsande vävnad, i de fall den totala fett- och bindvävshalten inte överstiger de värden som anges nedan, och köttet utgör en ingrediens i ett annat livsmedel. De varor som omfattas av definitionen av ”maskinurbenat kött” är undantagna från denna definition. Maxgränser för halten av fett och bindväv för ingredienser som betecknas ”...kött” <table><tr><th>Art</th><th>Fett (%)</th><th>Bindväv³⁸ (%)</th></tr><tr><td>Däggdjur (med undantag av kaniner och svin) och blandningar av olika djurarter där däggdjursinslaget dominerar</td><td>25</td><td>25</td></tr><tr><td>Svin</td><td>30</td><td>25</td></tr><tr><td>Fåglar och kaniner</td><td>15</td><td>10</td></tr></table>	Art	Fett (%)	Bindväv ³⁸ (%)	Däggdjur (med undantag av kaniner och svin) och blandningar av olika djurarter där däggdjursinslaget dominerar	25	25	Svin	30	25	Fåglar och kaniner	15	10	”...kött” i kombination med namnet/namnen ³⁷ på den eller de djurarter som det kommer från
Art	Fett (%)	Bindväv ³⁸ (%)												
Däggdjur (med undantag av kaniner och svin) och blandningar av olika djurarter där däggdjursinslaget dominerar	25	25												
Svin	30	25												
Fåglar och kaniner	15	10												

³⁶ Mellangärdesmuskulaturen och tuggmuskulaturen är delar av skelettmuskulaturen, medan hjärta, tunga, huvudets muskler (utom tuggmuskulaturen), musklerna nedanför karpalled och tarsalled samt på svansen är undantagna.

³⁷ Vid märkning på engelska kan denna beteckning ersättas av det generiska namnet på kött från djurarten i fråga.

³⁸ Halten av bindväv beräknas utifrån förhållandet mellan köttets kollagen- och proteinhalt. Med kollagenhalten avses hydroxiprolinhalten multiplicerad med 8.

Definition av livsmedelskategori	Kategoribeteckning
Om dessa maxgränser överskrids, men alla andra kriterier för ”kött” är uppfyllda, ska halten av ”...kött” justeras nedåt i enlighet med detta och ingrediensförteckningen innehålla, förutom beteckningen ”...kött”, uppgifter om innehållet av fett och/eller bindväv.	
18. Alla slag av varor som omfattas av definitionen av ”maskinurbanat kött”	”Maskinurbanat kött” i kombination med namnet/namnen ³ på den eller de djurarter som det kommer från

DEL C – BENÄMNING AV VISSA INGREDIENSER GENOM BETECKNINGEN PÅ DERAS KATEGORI FÖLJT AV DERAS SPECIFIKA BETECKNING ELLER E-NUMMER

Livsmedelstillsatser och livsmedelsenzymer som inte anges i artikel 21 b och som tillhör en av de kategorier som förtecknas i denna del måste benämnas genom beteckningen på den kategorin följt av deras specifika beteckning eller, om så är lämpligt, E-nummer. Om en ingrediens tillhör mer än en av kategorierna, ska den kategori anges som är lämpligast med hänsyn till ingrediensens huvudsakliga funktion i det aktuella livsmedlet. Beteckningen ”modifierad stärkelse” måste dock alltid åtföljas av en angivelse av vilken specifik växt den framställs ur, då denna ingrediens kan innehålla gluten.

Syra
Surhetsreglerande medel
Klumpförebyggande medel
Skumdämpningsmedel
Antioxidationsmedel
Fyllnadsmedel
Färgämne
Emulgeringsmedel
Smältsalter³⁹
Konsistensmedel
Smakförstärkare
Mjölbehandlingsmedel
Geleringsmedel
Ytbehandlingsmedel
Fuktighetsbevarande medel
Modifierad stärkelse⁴⁰
Konserveringsmedel
Drivgas
Bakpulver
Stabiliseringsmedel
Sötningsmedel
Förtjockningsmedel

³⁹ Endast för smältost och smältostprodukter.

⁴⁰ Specifik beteckning eller E-nummer behöver inte anges.

DEL D – BENÄMNING AV AROMER I INGREDIENSFÖRTECKNINGEN

1. Aromer ska benämnas antingen med ordet ”arom(er)” eller med en mer specifik beteckning eller beskrivning av aromen.
2. Kinin och/eller koffein som används som aromer vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel ska anges i ingrediensförteckningen med sin beteckning direkt efter ordet ”arom(er)”.
3. Ordet ”naturlig” eller något annat ord med väsentligen samma innebörd får endast användas om aromer vars aromkomponent uteslutande innehåller aromämnen enligt definitionen i artikel 1.2 b i i direktiv 88/388/EEG och/eller arompreparat enligt definitionen i artikel 1.2 c i det direktivet.
4. Om aromens beteckning innehåller en hänvisning till de ingående ämnenas vegetabiliska eller animaliska art eller ursprung, får ordet ”naturlig” eller något annat ord med väsentligen samma innebörd inte användas, om inte aromkomponenten uteslutande eller nästan uteslutande har avskilts från livsmedlet eller den aktuella aromkällan genom lämpliga fysikaliska, enzymatiska eller mikrobiologiska processer eller genom vedertagna metoder för beredning av livsmedel.

DEL E – BENÄMNING AV SAMMANSATTA INGREDIENSER

1. En sammansatt ingrediens uttryckt i total vikt får ingå i ingrediensförteckningen under sin egen beteckning, förutsatt att denna fastställts enligt lag eller sedvana och omedelbart följs av en uppräknings lista av de ingredienser som ingår i den sammansatta ingrediensen.
2. Ingrediensförteckningen för sammansatta ingredienser ska inte vara obligatorisk
 - a) om den sammansatta ingrediensens sammansättning är fastställd i gällande gemenskapslagstiftning, och förutsatt att den sammansatta ingrediensen utgör mindre än 2 % av den färdiga varan; denna bestämmelse ska dock inte gälla i fråga om livsmedelstillsatser, såvida inte annat följer av artikel 21 a–d, eller
 - b) för sammansatta ingredienser som består av blandningar av kryddor och/eller örtekryddor som utgör mindre än 2 % av den färdiga varan, med undantag av livsmedelstillsatser, om inte annat följer av artikel 21 a–d, eller
 - c) om den sammansatta ingrediensen är ett livsmedel för vilket det inte krävs någon ingrediensförteckning enligt gemenskapslagstiftningen.

BILAGA VII

MÄNGDANGIVELSE FÖR INGREDIENSER

1. Angivelse av mängd krävs inte
 - a) i fråga om en ingrediens eller kategori av ingredienser
 - i) vars avrunna nettovikt anges i enlighet med punkt 5 i bilaga VIII, eller
 - ii) vars mängd, enligt gemenskapsbestämmelserna, redan är obligatorisk i märkningen, eller
 - iii) som används i små mängder i aromgivande syfte, eller
 - iv) som, trots att den ingår i livsmedlets beteckning, inte styr konsumenternas val i den medlemsstat där livsmedlets saluförs, då variationen i mängd inte är avgörande för att känneteckna livsmedlet eller inte är sådan att den särskiljer livsmedlet från liknande livsmedel, eller
 - b) om särskilda gemenskapsbestämmelser exakt föreskriver mängden av en ingrediens eller kategori av ingredienser utan att föreskriva att detta ska anges i märkningen, eller
 - c) i de fall som anges i del A punkterna 4 och 5 i bilaga VI.
2. Artikel 23.1 a och b ska inte tillämpas på
 - a) ingredienser eller kategorier av ingredienser som omfattas av uppgiften ”innehåller sötningsmedel” eller ”innehåller socker och sötningsmedel”, om den uppgiften åtföljer livsmedlets beteckning, i enlighet med bilaga III, eller
 - b) tillsatta vitaminer och mineralämnen om dessa ämnen ska anges i en näringsvärdesdeklaration.
3. Mängden av en ingrediens eller kategori av ingredienser ska
 - a) uttryckas i procent, vilket ska motsvara mängden av ingrediensen eller ingredienserna vid den tidpunkt då de används, och
 - b) anges antingen i eller intill livsmedlets beteckning eller i ingrediensförteckningen i anslutning till ingrediensen eller kategorin av ingredienser i fråga.

4. Genom undantag från punkt 3 gäller följande:

- a) För livsmedel vars fukthalt minskat till följd av uppvärmning eller annan behandling, ska mängden uttryckas i procent och motsvara mängden av de använda ingredienserna i den färdiga varan, såvida inte den mängden eller den sammanlagda mängden av samtliga ingredienser som anges i märkningen överstiger 100 %, då mängden ska anges grundat på vikten på de ingredienser som använts för att bereda 100 g av den färdiga varan.
- b) Mängden av flyktiga ingredienser ska anges i storleksordning efter vikt i den färdiga varan.
- c) Mängden av ingredienser som används i koncentrerad eller torkad form och som rekonstitueras under framställningen får anges i storleksordning efter den vikt som ingredienserna hade innan de koncentrerades eller torkades.
- d) För koncentrerade eller torkade livsmedel till vilka det är nödvändigt att tillsätta vatten, får mängden av ingredienserna anges i storleksordning efter vikt i den rekonstituerade varan.

BILAGA VIII

ANGIVANDE AV NETTOINNEHÅLL

1. Angivande av nettoinnehåll är inte obligatoriskt för livsmedel
 - a) som minskar avsevärt i volym eller vikt och som säljs styckevis eller vägs i köparens närvaro, eller
 - b) vars nettoinnehåll är mindre än 5 g eller 5 ml; dock ska denna bestämmelse inte gälla kryddor och örtekryddor.
2. Om gemenskapsbestämmelser eller, om sådana saknas, nationella bestämmelser föreskriver att innehållet ska anges på ett visst sätt (t.ex. nominell mängd, minimimängd, genomsnittsmängd) ska denna mängd anses som nettoinnehåll enligt denna förordning.
3. Om en färdigförpackad vara består av två eller flera separata färdigförpackningar som innehåller samma mängd av samma vara, ska nettoinnehållet anges genom uppgift om nettoinnehållet i varje separat förpackning och det totala antalet sådana förpackningar. Dessa uppgifter är dock inte obligatoriska om det totala antalet separata förpackningar är klart synligt och lätt kan räknas utifrån och minst en uppgift om nettoinnehållet i varje enskild förpackning är klart synlig från utsidan.
4. Om en färdigförpackad vara består av två eller flera separata förpackningar som vid försäljning inte betraktas som enheter, ska nettoinnehållet anges genom uppgift om det totala nettoinnehållet och det totala antalet separata förpackningar.
5. Om ett livsmedel i fast form ligger i en lag, ska även livsmedlets avrunna vikt anges.

I denna punkt avses med en *lag* följande varor, eventuellt i blandningar och även i fryst eller djupfryst tillstånd, förutsatt att vätskan endast är ett komplement till den aktuella beredningens väsentliga beståndsdelar och således inte en för köpet avgörande faktor: vatten, saltlösningar, saltlake, livsmedelssyror lösta i vatten, ättika, sockerlag, vattenlösningar med andra sötningsmedel; i fråga om frukt eller grönsaker, frukt- eller grönsaksjuicer.

BILAGA IX

BÄSTFÖREDATUM

1. Bästföredatum ska anges enligt följande:

a) Datumet ska föregås av orden

- ”Bäst före ...” när datumet omfattar uppgift om dagen,
- ”Bäst före utgången av ...” i övriga fall.

b) De ord som anges i punkt a ska åtföljas av

- antingen själva datumet, eller
- en hänvisning till var på märkningen datumet finns angivet.

Om det behövs, ska dessa uppgifter följas av de förvaringsanvisningar som man måste rätta sig efter för att varan ska hålla sig under den angivna perioden.

c) Datumet ska bestå av dag, månad och år i okodad kronologisk form.

Dock är det i fråga om livsmedel

- med kortare hållbarhetstid än tre månader tillräckligt att ange dag och månad,
- med längre hållbarhetstid än tre månader men kortare än 18 månader tillräckligt att ange månad och år,
- med längre hållbarhetstid än 18 månader tillräckligt att ange året.

d) Om inte annat följer av gemenskapsbestämmelser som föreskriver om andra typer av datummärkning, ska uppgift om bästföredatum inte krävas för

- färsk frukt och färska grönsaker, inklusive potatis, som inte skalats, delats i bitar eller behandlats på liknande sätt; detta undantag ska inte tillämpas på groddar och liknande produkter såsom skott av baljväxter,
- viner, likörviner, mousserande viner, kryddade starkviner och liknande produkter framställda av andra frukter än druvor samt drycker enligt KN-numren 22060091, 22060093 och 22060099 som har framställts av druvor eller druvmust,
- drycker som innehåller minst 10 volymprocent alkohol,

- läskedrycker, fruktjuicer, fruktnectar och alkoholhaltiga drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol i separata behållare på mer än fem liter och avsedda för storkök,
- bageri- eller konditorivaror som med hänsyn till sitt innehåll normalt konsumeras inom 24 timmar efter tillverkningen,
- ättika,
- koksalt,
- socker i fast form,
- konfektyrvaror som nästan enbart består av smaksatt och/eller färgat socker,
- tuggummi och liknande produkter,
- portionsförpackningar av glass.

2. Datumet för sista förbrukningsdag ska anges enligt följande:

- a) Det ska föregås av orden ”används före”.
- b) De ord som anges i punkt a ska åtföljas av
 - antingen själva datumet, eller
 - en hänvisning till var på märkningen datumet finns angivet.

Dessa uppgifter ska följas av en beskrivning av de förvaringsanvisningar som man måste rätta sig efter.

- c) Datumet ska bestå av dag, månad och eventuellt år i denna ordning och i okodad form.

BILAGA X

ALKOHOLHALT

Den faktiska alkoholhalten uttryckt i volym för drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol ska anges med högst en decimal. Den ska följas av angivelsen ”vol.%” och får föregås av ordet ”alkohol” eller förkortningen ”alk.”.

Alkoholhalten ska bestämmas vid 20 °C.

De tillåtna positiva och negativa avvikelserna i absoluta tal när det gäller uppgift om alkoholhalten uttryckt i volym anges i nedanstående tabell. Avvikelse ska gälla utan att påverka de avvikelser som beror på den analysmetod som används för att bestämma alkoholhalten.

Beskrivning av drycken	Positiv eller negativ avvikelse
1. Öl med en alkoholhalt som inte överstiger 5,5 volymprocent; drycker som klassificeras under underrubriken 22.07 B II i Gemensamma tulltaxan och som framställs av druvor	0,5 volymprocent
2. Öl med en alkoholhalt som överstiger 5,5 volymprocent; drycker som klassificeras under underrubriken 22.07 B I i Gemensamma tulltaxan och som framställs av druvor; cidersorter, päronviner, fruktviner och liknande som framställs av andra fruktslag än druvor, oavsett om de är icke-mousserande, pärlande eller mousserande; drycker som är baserade på jäst honung	1 volymprocent
3. Drycker som innehåller uppblödda frukter eller växtdelar	1,5 volymprocent
4. Övriga drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol	0,3 volymprocent

BILAGA XI

REKOMMENDERADE INTAG

DEL A – REKOMMENDERADE INTAG FÖR VITAMINER OCH MINERALÄMNEN (VUXNA)

1. Vitaminer och mineralämnen som får deklarerats samt rekommenderat dagligt intag (RDI) av dessa

Vitamin A (µg)	800	Vitamin B12 (µg)	1
Vitamin D (µg)	5	Biotin (mg)	0,15
Vitamin E (mg)	10	Pantotensyra (mg)	6
Vitamin C (mg)	60	Kalcium (mg)	800
Tiamin (mg)	1,4	Fosfor (mg)	800
Riboflavin (mg)	1,6	Järn (mg)	14
Niacin (mg)	18	Magnesium (mg)	300
Vitamin B6 (mg)	2	Zink (mg)	15
Folacin (µg)	200	Jod (µg)	150

2. Betydande mängd av vitaminer och mineralämnen

I regel bör ett innehåll på 15 % av det rekommenderade intaget enligt punkt 1, i 100 g eller 100 ml eller i en förpackning som endast innehåller en portion, utgöra grund när man bestämmer vad som utgör en betydande mängd.

DEL B – REKOMMENDERADE INTAG FÖR ENERGI OCH VISSA ANDRA NÄRINGSÄMNE
VITAMINER OCH MINERALÄMNE (VUXNA)

Energi eller näringsämne	Rekommenderat intag
Energi	8 400 kJ (2 000 kcal)
Totalt fett	70 g
Mättade fettsyror	20 g
Kolhydrater	230 g
Sockerarter	90 g
Salt	6 g

BILAGA XII
OMRÄKNINGSFAKTORER

OMRÄKNINGSFAKTORER FÖR BERÄKNING AV ENERGI

Det deklarerade energivärdet ska beräknas med följande omräkningsfaktorer:

– Kolhydrater (utom polyoler)	4 kcal/g — 17 kJ/g
– Polyoler	2,4 kcal/g — 10 kJ/g
– Protein	4 kcal/g — 17 kJ/g
– Fett	9 kcal/g — 37 kJ/g
– Salatrim	6 kcal/g — 25 kJ/g
– Alkohol (etanol)	7 kcal/g — 29 kJ/g
– Organiska syror	3 kcal/g — 13 kJ/g

BILAGA XIII

ENHETER OCH ORDNINGSFÖLJD VID NÄRINGSVÄRDESDEKLARATION

DEL A – ENHETER VID NÄRINGSVÄRDESDEKLARATIONEN

Följande enheter ska användas i näringsvärdesdeklarationen:

– Energi	kJ och kcal
– Fett	gram (g)
– Kolhydrater	
– Kostfibrer	
– Protein	
– Salt	
– Vitaminer och mineralämnen	De enheter som anges i del A punkt 1 i bilaga XI
– Andra ämnen	Lämpliga enheter för ämnena i fråga

DEL B – ORDNINGSFÖLJD VID NÄRINGSVÄRDESDEKLARATION AV TYPER AV KOLHYDRATER OCH FETTER

1. När polyoler och/eller stärkelse deklarerar ska uppgifterna stå i följande ordning:

Kolhydrater	g
varav:	
– Sockerarter	g
– Polyoler	g
– Stärkelse	g

2. När mängden och/eller typen av fettsyror deklarerar ska uppgifterna stå i följande ordning:

Fett	g
varav:	
– Mättade fettsyror	g
– Transfettsyror	g
– Enkelomättade fettsyror	g
– Fleromättade fettsyror	g

**DEL C – ORDNINGSFÖLJD VID PRESENTATION AV ENERGI OCH NÄRINGSÄMNE SOM INGÅR I
EN NÄRINGSVÄRDEDECLARATION**

Ordningföljden vid presentation av uppgifter om energi och näringsämnen ska, i förekommande fall, vara som följer:

Energi	kJ och kcal
Fett	g
varav:	
– Mättade fettsyror	g
– Transfettsyror	g
– Enkelomättade fettsyror	g
– Fleromättade fettsyror	g
Kolhydrater	g
varav:	
– Sockerarter	g
– Polyoler	g
– Stärkelse	g
Kostfibrer	g
Protein	g
Salt	g
Vitaminer och mineralämnen	De enheter som anges i del A punkt 1 i bilaga XI

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. FÖRSLAGETS BENÄMNING

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om livsmedelsinformation till konsumenterna

2. BERÖRDA DELAR I DEN VERKSAMHETSBASERADE FÖRVALTNINGEN/BUDGETERINGEN

Politikområde(n)/verksamhet(er) som berörs: Hälsa och konsumentskydd – Livsmedelssäkerhet, djurhälsa, djurskydd och växtskydd

3. BERÖRDA BUDGETRUBRIKER

3.1. Budgetrubriker (driftsposter och tillhörande poster för tekniskt och administrativt stöd (före detta B/A-poster)) – nummer och benämning:

Ingen påverkan på budgeten.

3.2. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå och inverka på budgeten:

Obegränsad

3.3. Budgettekniska uppgifter:

Budget-rubrik	Typ av utgifter		Nya	Bidrag från Eftaländer	Bidrag från ansökar-länder	Rubrik i budget-planen

4. SAMMANFATTNING AV RESURSBEHOVEN

4.1. Finansiella resurser

4.1.1. Åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Typ av utgifter	Avsnitt nr		År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 och följande budgetår	Totalt
-----------------	------------	--	------	-------	-------	-------	-------	-----------------------------	--------

Driftsutgifter⁴¹

Åtagandebemyndiganden	8.1.	a							
Betalningsbemyndiganden		b							

Administrativa utgifter som ingår i referensbeloppet⁴²

Tekniskt och administrativt stöd (icke-differentierade anslag)	8.2.4.	c							
--	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

TOTALT REFERENSBELOPP

Åtagandebemyndiganden		a+c							
Betalningsbemyndiganden		b+c							

⁴¹ Utgifter som inte omfattas av kapitel xx 01 i avdelning xx.

⁴² Utgifter som omfattas av artikel xx 01 04 i avdelning xx.

Administrativa utgifter som inte ingår i referensbeloppet⁴³

Personalutgifter och därtill hörande utgifter (icke-differentierade anslag)	8.2.5.	d							
Andra administrativa utgifter än personalutgifter och därtill hörande utgifter som inte ingår i referensbeloppet (icke-differentierade anslag)	8.2.6.	e							

Totala beräknade utgifter för finansieringen av åtgärden

TOTALA ÅTAGANDE-BEMYNDIGANDEN inklusive personalutgifter		a+c +d +e							
TOTALA BETALNINGS-BEMYNDIGANDEN inklusive personalutgifter		b+c +d +e							

Uppgifter om samfinansiering

Om förslaget innefattar samfinansiering från medlemsstaterna eller andra parter (ange vilka) ska en beräkning av nivån på samfinansieringen anges i nedanstående tabell (ytterligare rader kan läggas till om det gäller flera parter):

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Samfinansierande part		År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 och följande budgetår	Totalt
.....	f							
TOTALA ÅTAGANDE-BEMYNDIGANDEN inklusive samfinansiering	a+c +d +e +f							

⁴³

Utgifter som omfattas av andra artiklar inom kapitel xx 01 än artiklarna xx 01 04 eller xx 01 05.

4.1.2. Förenlighet med den ekonomiska planeringen

- ☒ Förslaget är förenligt med gällande ekonomisk planering.
- ☐ Förslaget kräver omfördelningar under den berörda rubriken i budgetplanen.
- ☐ Förslaget kan kräva tillämpning av bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet⁴⁴ (dvs. flexibilitetsmekanismen eller revidering av budgetplanen).

4.1.3. Påverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget påverkar inte inkomsterna
- ☐ Förslaget påverkar inkomsterna enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till en decimal)

		Före åtgärden [År n-1]	Situation efter åtgärden					
Budgetrubrik	Inkomster		[År n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] 45
	a) Inkomster absoluta tal	i						
	b) Förändring	Δ						

4.2. Personalresurser (t.ex. tjänstemän, tillfälligt anställda och extern personal) uttryckta i heltidsekvivalenter – för ytterligare uppgifter se punkt 8.2.1

Årsbehov	År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 och följan de budge tår
Personal totalt (antal)						

5. BESKRIVNING OCH MÅL

Bakgrunden till förslaget ska lämnas i motiveringen. Detta avsnitt av finansieringsöversikten för rättsakt bör innehålla följande särskilda kompletterande uppgifter:

⁴⁴ Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

⁴⁵ Ytterligare kolumner kan läggas till vid behov, dvs. om åtgärdens löptid är längre än 6 år.

5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

I den föreslagna förordningen om livsmedelsinformation till konsumenterna omarbetas och uppdateras de befintliga bestämmelser om livsmedelsmärkning som gäller livsmedel i allmänhet. Det fastställs en flexibel *bottom-up*-mekanism som ger berörda parter möjlighet till innovativa lösningar för livsmedelsmärkning och gör det möjligt att anpassa märkningsbestämmelserna till olika marknader och konsumentkrav som ständigt förändras.

Bestämmelserna om näringsvärdesdeklaration omarbetas tillsammans med de allmänna bestämmelserna om livsmedelsmärkning. Genom förslaget görs näringsvärdesdeklaration obligatorisk i det huvudsakliga synfältet på livsmedelsmärkningen och förslaget möjliggör utveckling av bästa metoder när det gäller presentationen av näringsvärdesinformation.

Det föreskrivs en övergångsperiod på 3 år för tillämpningen av de nya bestämmelserna.

5.2. Mervärdet av gemenskapens medverkan, förslagets förenlighet med andra finansieringsinstrument och eventuella synergieffekter

5.3. Förslagets mål och förväntade resultat samt indikatorer för dessa inom ramen för den verksamhetsbaserade förvaltningen

Lagstiftningens huvudmål är att

- ge konsumenterna möjlighet att göra välgrundade, säkra, hälsosamma och hållbara val,
- ge konsumenterna information som är relevant och ändamålsenlig och som de med fog förväntar sig,
- säkerställa en smidigt fungerande inre marknad,
- stödja konkurrensfrämjande marknadsvillkor.

Med hänsyn till dessa mål återspeglar översynen som helhet de specifika målen att

- säkerställa att informationen ges på ett konsekvent och tydligt sätt,
- skydda konsumenternas hälsa och tillmötesgå specifika konsumentkrav på information,
- undvika vilseledande märkning,
- ge näringslivet möjlighet till innovation så att de kan använda märkningen för att marknadsföra sina varor.

Följande indikatorer kommer att övervakas: medlemsstaternas anmälningar av nationella system som rör livsmedelsinformation till konsumenterna.

5.4. Metod för genomförande (preliminär)

Ange den eller de metoder⁴⁶ som valts för åtgärdens genomförande:

- X Centraliserad förvaltning
 - X Direkt av kommissionen
 - ☐ Indirekt genom delegering till
 - ☐ genomförandeorgan
 - ☐ organ som inrättats av gemenskapen enligt artikel 185 i budgetförordningen
 - ☐ nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning
- ☐ Delad eller decentraliserad förvaltning
 - ☐ Tillsammans med medlemsstaterna
 - ☐ Tillsammans med tredjeländer
- ☐ Gemensam förvaltning med internationella organisationer (ange vilka)

Anmärkningar:

6. ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

6.1. Övervakningssystem

Den allmänna övervakningen av lagstiftningen om märkning ingår i förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen. I den förordningen föreskrivs att medlemsstaterna ska tillämpa kraven i livsmedelslagstiftningen på ett effektivt sätt. Kommissionen (kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor) kontrollerar att medlemsstaterna tillämpar kraven korrekt.

Övervakningen ska skötas av kommissionen och medlemsstaterna, t.ex. genom rapporter från medlemsstaterna, icke-statliga organisationer och egenkontroll från näringslivets sida.

⁴⁶ Om fler än en metod anges ska ytterligare uppgifter lämnas under avsnittet ”Anmärkningar” i denna punkt.

6.2. Utvärdering

6.2.1. Förhandsbedömning

6.2.2. Åtgärder som vidtagits med anledning av en interimis- eller efterhandsutvärdering (lärdom som dragits av erfarenheter från liknande åtgärder)

6.2.3. Villkor och tidsintervall för framtida utvärderingar

Kommissionen bör göra en utvärdering av den nya lagstiftningen när den tillämpats fullt ut i 5–7 år för att bedöma dess relevans för de berörda parternas behov. En sådan utvärdering bör särskilt inriktas på införandet av nationella system och deras effektivitet i syfte att bedöma behovet av gemenskapsbestämmelser på områden där nationella icke-bindande system har antagits.

7. BESTÄMMELSER OM BEDRÄGERIBEKÄMPNING

8. NÄRMARE UPPGIFTER OM RESURSBEHOV

8.1. Kostnader för förslaget fördelade på mål

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

(Mål-, åtgärds- och resultat- beteckning)	Typ av resultat	Genomsnittliga kostnader	År n		År n+1		År n+2		År n+3		År n+4		År n+5 och följande budgetår		TOTALT	
			Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader
DRIFTS- MÅL nr 1 ⁴⁷																
TOTALA KOSTNADER																

⁴⁷ Se beskrivning i avsnitt 5.3.

8.2. Administrativa utgifter

8.2.1. Personal – antal och typ

Typ av tjänster		Personal (befintlig och/eller tillkommande) som krävs för att förvalta åtgärden (antal tjänster/heltidsekvivalenter)					
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5
Tjänstemän eller tillfälligt anställda ⁴⁸ (XX 01 01)	A*/AD	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
	B*, C*/AST	1/0,2	1/0,2	1/0,2	1/0,2	1/0,2	1/0,2
Personal som finansieras ⁴⁹ genom art. XX 01 02							
Övrig personal ⁵⁰ som finansieras genom art. XX 01 04/05							
TOTALT		4,7	4,7	4,7	4,7	4,7	4,7

8.2.2. Beskrivning av de arbetsuppgifter som åtgärden för med sig

Tillämpning av förordningen, t.ex. antagande av riktlinjer och tillämpningsåtgärder, förvaltning av anmälningar av nationella åtgärder i samråd med ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa. Kommissionen ska även underlätta informationsutbytet mellan medlemsstaterna och sig själv om nationella system, göra närmare uppgifter om de nationella systemen tillgängliga för allmänheten och övervaka utarbetandet och tillämpningen av dem.

8.2.3. Beskrivning av hur behovet av personal som omfattas av tjänsteföreskrifterna kommer att tillgodoses

Om personalresurserna tas från mer än en källa ska det anges hur många tjänster som kommer från respektive källa.

X Tjänster som för närvarande avdelats för att förvalta det program som ska ersättas eller förlängas

⁴⁸ Kostnaderna för dessa ingår INTE i referensbeloppet.

⁴⁹ Kostnaderna för dessa ingår INTE i referensbeloppet.

⁵⁰ Kostnaderna för dessa ingår i referensbeloppet.

- ☐ Tjänster som redan har avdelats inom ramen för den årliga politiska strategin/det preliminära budgetförslaget för år n
- ☐ Tjänster som kommer att begäras i samband med nästa årliga politiska strategi/preliminära budgetförslag
- ☐ Tjänster som kommer att tillföras genom omfördelning av befintliga resurser inom den förvaltande avdelningen (intern omfördelning)
- ☐ Tjänster som krävs för år n, men som inte planerats inom ramen för den årliga politiska strategin/det preliminära budgetförslaget för det berörda året

~~8.2.4. Övriga administrativa utgifter som ingår i referensbeloppet (XX 01 04/05 – Administrativa utgifter)~~

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik (nummer och benämning)	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 och följande budgetår	TOTALT
1. Tekniskt och administrativt stöd (inklusive tillhörande personalkostnader)							
Genomförandeorgan ⁵¹							
Övrigt tekniskt och administrativt stöd							
– internt							
– externt							
Totalt tekniskt och administrativt stöd							

⁵¹ Det ska göras en hänvisning till den särskilda finansieringsöversikten för det eller de berörda genomförandeorganen.

~~8.2.5. Kostnader för personal och därtill hörande kostnader som inte ingår i referensbeloppet~~

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Typ av personal	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 och följande budgetår
Tjänstemän och tillfälligt anställda (XX 01 01)						
Personal som finansieras genom artikel XX 01 02 (extraanställda, nationella experter, kontraktsanställda etc.) (ange budgetrubrik)						
Totala kostnader för personal och därtill hörande kostnader (som INTE ingår i referensbeloppet)						

Beräkning – Tjänstemän och tillfälligt anställda

I förekommande fall ska en hänvisning göras till punkt 8.2.1.

Beräkning – Personal som finansieras genom artikel XX 01 02

I förekommande fall ska en hänvisning göras till punkt 8.2.1.

8.2.6. Övriga administrativa utgifter som inte ingår i referensbeloppet

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 och följande budgetår	TOTAL T
XX 01 02 11 01 – Tjänsteresor							
XX 01 02 11 02 – Konferenser och möten							
XX 01 02 11 03 – Kommittéer ⁵²							
XX 01 02 11 04 – Studier och samråd							
XX 01 02 11 05 – Informationssystem							
2. Andra administrativa utgifter, totalbelopp (XX 01 02 11)							
3. Övriga utgifter av administrativ art (med hänvisning till budgetrubrik)							
Totala administrativa utgifter, utom personalkostnader och därtill hörande kostnader (som INTE ingår i referensbeloppet)							

Beräkning – Övriga administrativa utgifter som inte ingår i referensbeloppet

⁵²

Ange vilken typ av kommitté som avses samt vilken grupp den tillhör.